Verordening sociaal domein gemeente Haarlemmermeer 2025

De raad van de gemeente Haarlemmermeer;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 27 mei 2025, kenmerk 12166095;

Gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

Gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.11 en 8.1.1, derde lid van de Jeugdwet;

Gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.4a, eerste, tweede, derde en zevende lid, 2.1.4b, tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid en 2.6.6, eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;

Gelet op de artikelen 8, 8a, eerste lid, sub a, b, c, d en e, en tweede lid, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet;

besluit
vast te stellen de Verordening sociaal domein gemeente Haarlemmermeer 2025.

HOOFDSTUK 1 GEZAMENLIJKE BEPALINGEN VOOR JEUGDWET, WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING 2015 EN PARTICIPATIEWET

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. aanvraag:
   - een verzoek om toekenning van een individuele voorziening in het kader van de Jeugdwet, dit betreft een aanvraag in de zin van artikel 1:3 Awb;
   - een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   - een aanvraag als bedoeld in artikel 41 van de Participatiewet.

b. algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking, daadwerkelijk beschikbaar is, een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de client tot zelfredzaamheid of participatie in staat is en deze financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau;

c. algemene voorziening: een voorziening waarvoor geen toekenningsbeschikking van het college nodig is.

d. Awb: Algemene wet bestuursrecht

e. cliënt:
   - een jeugdige of zijn ouders of pleegouders als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, voor zover de jeugdige (conform de Jeugdwet) woonplaats heeft in de gemeente Haarlemmermeer;
   - een cliënt als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   - een persoon of een uitkeringsgerechtigde als bedoeld in artikel 7 van de Participatiewet.

f. cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning, als bedoeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen.

g. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer;
h. financiële tegemoetkoming: een forfaitair bedrag waarmee de cliënt geacht wordt zelf de individuele voorziening te bekostigen.
i. Gebruikelijke hulp: de hulp die naar algemeen aanvaardbare opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten.
j. gemandateerde professional: professionals van verschillende instellingen die door het college gemandateerd zijn om toekenningsbeschikkingen af te geven voor individuele voorzieningen.
k. individuele voorziening: een op de cliënt toegesneden voorziening waarvoor een toekenningsbeschikking van het college nodig is:
    - een voorziening als bedoeld in artikel 2.3 van de Jeugdwet;
    - een maatwerkvoorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
    - ondersteuning bij arbeidsinschakeling en het verlenen van bijstand als bedoeld in artikel 7 van de Participatiewet.
l. jeugdige: jeugdige als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet.
m. mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.
n. melding:
    - een melding als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
    - een melding als bedoeld in artikel 44 van de Participatiewet.
o. nadere regels: een nadere uitwerking van deze Verordening. De nadere uitwerking kan plaats vinden in nadere regels of in de vorm van beleidsregels.
p. onderzoek:
    - een onderzoek naar aanleiding van een aanvraag in het kader van de Jeugdwet;
    - een onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
    - een onderzoek als bedoeld in artikel 53a van de Participatiewet.
q. OOGO: het Op Overeenstemming Gericht Overleg tussen de Samenwerkingsverbanden Passend onderwijs en de gemeenten binnen de samenwerkingsverbanden passend onderwijs als bedoeld in artikel 18a, negende lid, van de Wet op het primair onderwijs en artikel 17a, negende lid, van de Wet op het voorgezet onderwijs.
r. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet en artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
s. vertrouwenspersoon: de vertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet en artikel 1.1.1 lid 1 van de Wmo 2015.
t. voorliggende voorziening: een (andere) overheidsregeling of uitkering waarop eerst een beroep moet worden gedaan.
u. waakvlamcontact: persoon die langdurig, maar laag intensief betrokken blijft bij een cliënt en als het ware naast de cliënt gaat staan en helpt om de cliënt te steunen en met de cliënt te bepalen wat nodig is. Dit kan zowel iemand uit het formele als het informele circuit zijn.
v. Wlz: Wet langdurige zorg.
w. Wmo 2015: de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
x. Woonplaatsbeginsel: Woonplaats van de jeugdige zoals bepaald op grond van artikel 1.1. van de Jeugdwet.

Artikel 2. Zorgplicht college voor integrale toegang en intake

1. Het college zorgt er in ieder geval voor dat cliënten die daar om verzoeken:
    a. Kosteloos en op laagdrempelige wijze worden ondersteund bij het verhelderen van een mogelijke ondersteuningsbehoefte;

b. Kosteloos worden voorzien van relevante informatie in begrijpelijke vorm ten aanzien van:
   i. het gemeentelijk beleid en de wijze waarop uitvoering wordt geven aan de wettelijke taken in het sociaal domein, en
   ii. hoe de toegang tot de diverse voorzieningen is georganiseerd;
c. Worden doorverwezen en -geleid naar de passende instanties voor verdere ondersteuning.

2. Het college wijst degene die de melding, aanvraag of verzoek indient op de mogelijkheid gebruik te maken van kosteloze cliëntondersteuning.
3. Op verzoek van de cliënt kunnen de relevante bevindingen op schrift worden gesteld en aan hem of haar ter beschikking worden gesteld.

Artikel 3. Beschikbare voorzieningen

1. De volgende algemene voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

in het kader van de uitvoering van de Jeugdwet:
- activiteiten zoals trainingen, webinars, cursussen en themabijeenkomsten;
- informatie, advies en (inloop)spreekuren voor kinderen, jongeren en (pleeg)ouders/verzorgers;
- informatie en advies voor professionals (bijvoorbeeld aan medewerkers in de kinderopvang en ten behoeve van casuïstiek en gemeentelijke routes);
- jongerenwerk;
- opvoedondersteuning;
- praktijk ondersteuning huisartsen ggz jeugd (POH ggz jeugd);
- schooljeugdhulp: op de jeugdige gerichte ambulante hulp, inclusief schoolmaatschappelijk werk;

in het kader van de uitvoering van de Wmo 2015:
- vrij toegankelijke dagbesteding;
- kortdurende opvang dak- en thuislozen
- onafhankelijke clientondersteuning sociaal breed (voor Jeugdwet, Wmo 2015 en Participatiewet).

2. De volgende individuele voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

in het kader van de uitvoering van de Jeugdwet:
- Ambulante hulpverlening:
  - Ambulante begeleiding;
  - Ambulante behandeling;
  - Dyslexiezorg;
  - Jeugd-GGZ behandeling;
  - Forensische behandeling;
  - Multisysteem therapie (MST);
  - Persoonlijke verzorging.
- Crisis:
  - Crisis ambulante behandeling;
  - Crisis jeugd-GGZ behandeling;
  - Crisis pleegzorg;
  - Crisis verblijf.
- Dagverblijf:
  - Dagbehandeling;
  - Dagbesteding;
  - Vervoer.
- Jeugdbescherming en jeugdreclassering;
- Kindergeneeskundige Jeugd-GGZ uitgevoerd in ziekenhuizen;
- Advies, ondersteuning en het melden van kindermishandeling (zoals geleverd door Veilig Thuis);
- Wonen en verblijf:
  - Gezinshuizen / 24-uurs verblijf op een zorgboerderij;
  - Pleegzorg;

- Specialistisch wonen.

in het kader van de uitvoering van de Wmo 2015:

- Advies, ondersteuning en het melden van relationeel geweld (zoals geleverd door Veilig Thuis);:
- Begeleiding
  - Begeleiding in groepsverband;
  - Begeleiding individueel.
- Beschermd wonen:
  - Beschermd Thuis;
  - Beschermd wonen zonder huisvestingskosten;
  - Beschermd wonen met huisvestingskosten.
- Dagbesteding;
- Hulp bij het huishouden;
- Hulpmiddelen;
- Kortdurend verblijf;
- Maatschappelijke opvang;
- Schoonmaakhulp (middels een financiële tegemoetkoming);
- Trapliften;
- Vervoersvoorzieningen;
- Woningaanpassingen.

in het kader van de uitvoering van de Participatiewet:

- Re-integratie naar werk;
- Inkomensvoorzieningen.

3. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Het college geeft daarbij aan op welke wijze het cliënten informeert over de mogelijkheid en het belang om in bepaalde gevallen een beroep op een individuele voorziening te doen.

Artikel 4. Toegang algemene voorzieningen

1. Inwoners kunnen zich rechtstreeks wenden tot een algemene voorziening. Ook de huisarts, medisch specialist, jeugdarts en andere betrokken professionals kunnen de inwoner rechtstreeks toeleiden naar een algemene voorziening.
2. Bij een algemene voorziening kan een eenvoudige toegangstoets toegepast worden. Onder andere om vast te stellen of:
   - de inwoner tot de doelgroep behoort; en
   - de algemene voorziening voldoende compensatie biedt en passend is voor de hulpvraag.

Artikel 5. Proces melding en aanvraag

1. Een melding als bedoeld in artikel 1 onder m van deze verordening kan schriftelijk (via post of digitaal) of mondeling (telefonisch of tijdens een afspraak) bij het college worden ingediend.
2. Een aanvraag als bedoeld in artikel 1 onder a van deze verordening kan schriftelijk (via post of digitaal) bij het college worden ingediend. Een recht op grond van de Participatiewet kan ambtshalve (zonder aanvraag indien een schriftelijke aanvraag niet mogelijk is) worden vastgesteld.
3. Het college kan een ondertekend verslag (plan van aanpak) van het gesprek als bedoeld in artikel 7 van deze verordening aanmerken als aanvraag als bedoeld onder artikel 1 onder a van deze verordening, als de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.
4. Het college beoordeelt de aanvraag op basis van het in artikel 6 omschreven onderzoek.
5. Het college bevestigt de ontvangst van een melding en aanvraag schriftelijk per post of per e-mail.
6. De procedure na een melding in de zin van artikel 2.3.2 lid 1 van de Wmo 2015 is als volgt vormgegeven:

a. Het college onderzoekt (als bedoeld in artikel 6) de melding in samenspraak met de cliënt, eventueel diens vertegenwoordiger en/of diens mantelzorger. Dit onderzoek vindt binnen zes weken na de melding plaats;
b. Indien na de melding en het onderzoek een aanvraag voor een individuele voorziening wordt ingediend geeft het college binnen twee weken na die aanvraag een beschikking af, danwel een mededeling tot verlengen van de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:14 eerste lid Awb.

7. Na een aanvraag voor een individuele voorziening in de zin van de Jeugdwet, onderzoekt (als bedoeld in artikel 6) het college de aanvraag in samenspraak met de client en diens ouder(s) (of vertegenwoordiger). Binnen acht weken na de aanvraag wordt een beschikking op de aanvraag afgegeven, danwel wordt een mededeling gedaan tot verlengen van de beslistermijn als bedoeld in artikel 4:14 eerste lid Awb.
8. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de voorwaarden aan een melding of aanvraag, voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en het afwegingskader bij een individuele voorziening.

Artikel 6. Brede intake en onderzoek

1. Het onderzoek als bedoeld in artikel 1 onder o van deze verordening start voor de Wmo 2015 en de Jeugdwet met het voeren van een gesprek met inwoner (brede intake).
2. Indien van toepassing brengt het college de inwoner op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid van de Wmo 2015 of een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen. Als de inwoner daarom verzoekt, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een persoonlijk plan of familiegroepsplan. Als de inwoner een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet heeft opgesteld, betrekt het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het derde lid.
3. Het college onderzoekt in samenspraak met de inwoner of, in het geval de inwoner een jeugdige is ook met zijn (pleeg)ouders, danwel zijn wettelijk vertegenwoordiger:
    a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling, gezinssituatie en mogelijkheden van de inwoner(en zo nodig zijn (pleeg)ouders) met het oog op het in kaart brengen van de beperkingen of problematiek van de cliënt en het vaststellen van de hulpvraag van de inwoner;
    b. In het geval de inwoner een jeugdige is in de zin van de Jeugdwet onderzoekt het college ook of sprake is van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de (pleeg)ouders of adoptie gerelateerde problemen, en zo ja:
        i. welke problemen of stoornissen dat zijn;
        ii. welke ondersteuning, hulp en zorg naar aard en omvang nodig zijn voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren; en
        iii. hoe bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp zo goed mogelijk rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn (pleeg)ouders.
    c. indien van toepassing, hoe de toekenning van een individuele voorziening zo goed mogelijk kan worden afgestemd op andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen
    d. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
    e. of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen (eigen kracht) van de inwoner en van het sociale netwerk, waaronder ook mantelzorg en gebruikelijke hulp, toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden;
    f. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de inwoner;

g. de mogelijkheden om door middel van algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of algemene voorzieningen het gewenste resultaat te bereiken;
h. de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen (voorzieningen op basis van andere wetten of regelgeving die voorliggend zijn) of door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en andere partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, leerplicht, welzijn, wonen, werk en inkomen, te voorzien in de behoefte aan ondersteuning;
i. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken, op basis van welke wet dit dan zou kunnen en of het college, als sprake is van jeugdhulp, verantwoordelijk is voor de cliënt gelet op toepassing van het woonplaatsbeginsel;
j. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4a van de Wmo 2015 verschuldigd zal zijn;
k. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze; en
l. indien aan het college overhandigd: het persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo 2015 of het familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet.

4. Het college informeert de inwoner over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en verwerkt de persoonsgegevens op basis van de toepasselijke wettelijke grondslag(en).
5. Het college wint een (extern) deskundigenadvies in, als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit naar het oordeel van het college vereist.
6. Het in het lid 5 bedoelde advies wordt uitgebracht door of onder verantwoordelijkheid van een adviseur die beschikt over een registratie als professional:
   a. bij de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd in het kwaliteitsregister jeugd; of
   b. bij het Nederlands Instituut van Psychologen in het register Kinder- en Jeugdpsychologen; of
   c. op grond van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg in het BIG-register.

Artikel 6a. Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

1. Bij de beoordeling van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, bedoeld in artikel 6, het derde lid, onder e, neemt het college, gelet op het bepaalde in de artikelen 82 en 247, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, tot uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen, ook als sprake is van psychische problemen of stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of beperkingen, allereerst bij de (pleeg)ouder(s)/verzorger(s) zelf ligt en dat de hulp die daarvoor nodig is in beginsel ook door hen geleverd kan worden.
2. Bij de beoordeling van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, bedoeld in artikel 6, het derde lid, onder e, houdt het college rekening met gebruikelijke hulp.
3. Uit het onderzoek kan evenwel blijken dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen tekortschiet, omdat sprake is van:
   a. geobjectiveerde beperkingen om noodzakelijke hulp te bieden;
   b. een gebrek aan kennis of vaardigheden om noodzakelijke hulp te bieden; of
   c. overbelasting of dreigende overbelasting, waardoor geen noodzakelijke hulp kan worden verwacht totdat deze belasting of dreigende overbelasting is opgeheven.
4. Bij de beoordeling van het derde lid, onder c, wordt ook vastgesteld welke mogelijkheden de echtgenoot, (pleeg)ouder(s)/verzorger(s), inwonende kinderen of andere huisgenoten hebben om de overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen, waarbij redelijkerwijs verwacht mag worden dat de deze personen maatschappelijke activiteiten beperken en betaalde arbeid verminderen of anders organiseren om overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Hierbij houdt het college ook rekening met:
   a. de behoefte en mogelijkheden van de cliënt / jeugdige, of diens (pleeg)ouder(s)/verzorger(s);
   b. de duur van de inzet, waarbij als uitgangspunt geldt dat kortdurende inzet van niet langer dan 3 maanden in een jaar niet tot overbelasting leidt;

c. de planbaarheid van de hulp;
d. de benodigde ondersteuningsintensiteit;
e. de samenstelling van het gezin en de woonsituatie; en
f. de noodzaak van de ouder(s) om in een inkomen te voorzien;

5. Tot het sociale netwerk behoren personen binnen de kring van familie, vrienden, kennissen en bekenden die van betekenis zijn voor- en bijdragen aan het welzijn en welbevinden van de cliënt.
6. Tot de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen behoort in elk geval het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering als die is afgesloten.
7. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot:
   a. wie tot het sociale netwerk behoort, de voorwaarden voor en de eisen aan de inzet van het sociale netwerk;
   b. gebruikelijke hulp; en
   c. de beoordeling van de criteria zoals genoemde in lid 3 en 4.

Artikel 7. Verslag

1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en verstrekt de cliënt een verslag van de uitkomsten van het onderzoek (plan van aanpak).
2. De cliënt kan opmerkingen op zijn getekende exemplaar erbij schrijven.
3. In dat verslag wordt standaard vermeld, dat aan cliënt is medegedeeld, dat geen eigen bijdrage Wmo is verschuldigd, indien cliënt en of partner een eigen bijdrage Wlz verschuldigd is.

Artikel 8. Inhoud beschikking

1. Het college legt de toe te kennen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking.
2. In de beschikking tot het toekennen van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura, als pgb, of als financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de toekenningsbeschikking in ieder geval vastgelegd:
   a. wat de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
   b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
   c. door welke partij(en) de ondersteuning wordt geboden; en -indien van toepassing-
   d. welke andere voorzieningen relevant kunnen zijn; en -indien van toepassing-
   e. of er een te betalen eigen bijdrage geldt.
4. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de toekenningsbeschikking in ieder geval vastgelegd:
   a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   c. wat de hoogte van het pgb is en de berekening van de hoogte van het pgb;
   d. wat de ingangsdatum en duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
   e. dat de cliënt de voorziening of het pgb binnen drie maanden na dagtekening van de toekenningsbeschikking gebruikt en niet voor een ander doel gebruikt dan waarvoor het is bestemd;
   f. de wijze waarop de cliënt verantwoording over de besteding van het pgb aflegt; en -indien van toepassing-
   g. of er een te betalen eigen bijdrage geldt.
5. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming wordt in de toekenningsbeschikking in ieder geval vastgelegd:
   a. voor welk resultaat de tegemoetkoming kan worden aangewend;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van de tegemoetkoming;
   c. wat de hoogte van de tegemoetkoming is en de berekening van de hoogte;
   d. wat de ingangsdatum en duur is van de verstrekking waarvoor de tegemoetkoming is bedoeld;
   e. de wijze waarop de cliënt verantwoording over de besteding van de tegemoetkoming aflegt; en -indien van toepassing-

f. of er een te betalen eigen bijdrage geldt.

Artikel 9. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en pgb's en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet, Wmo 2015 en Participatiewet (Toezicht)

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Onverminderd artikel 8.1.2 van de Jeugdwet, artikel 2.3.8 van de Wmo 2015 en artikel 17 van de Participatiewet doet cliënt of diens vertegenwoordiger onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
3. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet, artikel 2.3.10 van de Wmo 2015 en artikel 54 lid 3 van de Participatiewet kan het college een beslissing aangaande een voorziening geheel of gedeeltelijk herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
   a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. de cliënt naar het oordeel van het college niet langer op de individuele voorziening of op het pgb is aangewezen;
   c. de voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
   d. de cliënt niet voldoet aan de voorwaarden die zijn verbonden aan de individuele voorziening of het pgb;
   e. de cliënt de voorziening of het pgb niet binnen drie maanden na dagtekening van de toekenningsbeschikking gebruikt of voor een ander doel gebruikt dan waarvoor het is bestemd.;
4. Onverminderd artikel 2.4.1 van de Wmo 2015 en artikel 58 van de Participatiewet kan, indien een beslissing aangaande een voorziening is ingetrokken, het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
5. Als het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.
6. Het college onderzoekt, al dan niet periodiek, steekproefsgewijs, preventief, risicogestuurd en/of signaalgericht, het gebruik van individuele voorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.
7. Het college wijst een persoon of personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wmo 2015 en Jeugdwet. Dit betreft voor de Wmo 2015 het toezicht zoals genoemd in artikel 6.1 en artikel 2.1.3 lid 4 Wmo 2015 en voor de Jeugdwet het toezicht zoals genoemd in artikel 2.9 sub d Jeugdwet.
8. De toezichthoudende ambtenaren als bedoeld in het zevende lid van dit artikel zijn, voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is en in afwijking van artikel 5.20, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot inzage van dossiers.
9. Voor zover de toezichthoudende ambtenaar als bedoeld in het zevende lid van dit artikel door inzage in bescheiden bij de vervulling van zijn taak dan wel door verstrekking van gegevens in het kader van een melding als bedoeld in artikel 4.1.8 van de Jeugdwet gegevens, daaronder begrepen bijzondere persoonsgegevens, heeft verkregen, ter zake waarvan de beroepskracht uit hoofde van zijn beroep tot geheimhouding verplicht is, geldt gelijke verplichting voor de toezichthoudende ambtenaar, onverminderd het bepaalde in artikel 7.1.4.1 van de Jeugdwet.
10. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 7 van dit artikel benoemde toezichthouder en de invulling van het Toezicht.

Artikel 10. Klachtenregeling

1. Het college behandelt klachten van cliënten die betrekking hebben op gedragingen van het college of de voor haar werkzame personen jegens cliënt bij de afhandeling van meldingen

en aanvragen als bedoeld in artikel 1 van deze verordening, overeenkomstig hoofdstuk 9 van de Awb.
2. Aanbieders van maatschappelijke ondersteuning van alle voorzieningen genoemd onder artikel 3, lid 2 sub b van deze verordening stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtenregelingen van aanbieders van individuele voorzieningen op grond van de Jeugdwet en de Wmo 2015 door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 11. Medezeggenschap

1. Aanbieders met wie het college een contract heeft gesloten of aan wie subsidie is verleend, stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn voor zover het diensten in het kader van voorzieningen betreft, niet zijnde hulpmiddelen of (woning)aanpassingen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 12. Verduidelijking verhouding Jeugdwet en Wet passend onderwijs

De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Jeugdwet en op basis van de Wet passend onderwijs is als volgt geregeld:

1. Ondersteuning gericht op het doorlopen van het onderwijsprogramma dat primair gericht is op (ondersteuning bij) het leerproces, het behalen van onderwijsdoelen of om de jeugdige verder te helpen in de onderwijsontwikkeling, valt niet onder de jeugdhulpplicht van de Jeugdwet. Ook niet wanneer ondersteuning nodig is op het gebied van opgroei- en opvoedondersteuning om onderwijsdoelen op school te behalen en er:
    a. Geen voorliggende voorziening beschikbaar is waar de ondersteuning onder te brengen is (bv een Zvw of Wlz-beschikking);
    b. Wanneer deze ondersteuning niet door de onderwijsinstelling zelf geleverd kan worden.
2. Als een jeugdige recht heeft op ondersteuning vanuit de Wet passend onderwijs is deze wet voorliggend op de Jeugdwet en hoeft het college geen voorziening te treffen op grond van de Jeugdwet.
3. Als de ondersteuning zoals beschreven in lid 1 en 2 van dit artikel mogelijk ook een bijdrage levert aan de ontwikkeling op andere leefgebieden, is het college niet verantwoordelijk voor die ondersteuning.
4. In aanvulling op het aanbod zoals bedoeld in artikel 2 van deze verordening, is er een laagdrempelig aanbod aan jeugdhulpvoorzieningen voor leerlingen die speciale onderwijsondersteuning nodig hebben en hun (pleeg)ouders, bestaande uit algemeen vrij toegankelijk ondersteuningsaanbod op school.
   Het college kan nadere regels stellen over de omvang en toegang van het in dit lid bedoelde aanbod.
5. Voorzieningen die op grond van de Jeugdwet op en rond school beschikbaar zijn, zijn in beginsel niet toegankelijk voor jeugdigen (en hun (pleeg)ouders) die wel ingeschreven staan bij een onderwijsinstelling in de Haarlemmermeer, maar niet woonachtig zijn in Haarlemmermeer. Dit kan anders zijn indien de gemeente Haarlemmermeer met de gemeente waar de jeugdige woonachtig is afspraken heeft gemaakt over vergoeding van die zorg.
6. Als op basis van wettelijke bepalingen onduidelijk is of de hulpvraag valt onder de Wet passend onderwijs of onder de Jeugdwet, dan rust op het college een verplichting om met behulp van het Plan van aanpak (één gezin, één plan, één regisseur) tot een passende oplossing te komen voor de hulpvraag. Deze oplossing dient tot stand te komen in samenspraak met het onderwijsveld, bij voorkeur met gebruikmaking van het voor het kind opgestelde onderwijsontwikkelperspectiefplan.

7. De Samenwerkingsverbanden passend onderwijs en het college voeren samen Op Overeenstemming Gericht Overleg (OOGO), elk vanuit de eigen verantwoordelijkheid, met elkaar over de afstemming tussen het passend onderwijs en:
    a. de jeugdzorg;
    b. het leerlingenvervoer;
    c. de leerplicht;
    d. de onderwijshuisvesting.

    In overleg kunnen de Samenwerkingsverbanden passend onderwijs en het college besluiten aan bovenstaande opsomming andere gemeenschappelijke thema's toe te voegen.
8. Het college spant zich in om door middel van OOGO met de Samenwerkingsverbanden passend onderwijs afspraken te maken over:
    a. de totstandkoming van combinatiearrangementen waarin het college en het samenwerkingsverband vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid gezamenlijk optrekken met het oog op de belangen van de jeugdigen;
    b. ondersteuning bij de manier waarop scholen hun (pleeg)ouders en leerlingen informeren over de samenloop van voorzieningen op basis van de Jeugdwet, en die op basis van de Wet passend onderwijs;
    c. de invulling en frequentie van een overleg als bedoeld in het tiende lid;
9. Het college organiseert periodiek een uitvoerend overleg met het samenwerkingsverband. In dit overleg worden de volgende onderwerpen besproken:
    de ontwikkelingen in het onderwijs, het gemeentelijk beleid Jeugdwet en het samenwerkingsverband;
10. Het college kan nadere regels stellen omtrent de verhouding tussen Jeugdwet en passend onderwijs én eventuele in de toekomst tot stand komende combinatiearrangementen waarin gezamenlijk -vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid - door het college en de samenwerkingsverbanden onderwijs wordt opgetrokken.

Artikel 13. Verduidelijking verhouding Wmo 2015 en Jeugdwet met de Wlz

1. De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Wmo 2015 en op basis van de Wet langdurige zorg is als volgt geregeld:
    a. Ondersteuning valt niet onder de compensatieplicht van de Wmo 2015 als een cliënt vanwege een somatische of psychogeriatrische aandoening of beperking een psychische stoornis of een verstandelijke, lichamelijke of zintuigelijke handicap een blijvende behoefte heeft aan:
        i. permanent toezicht ter voorkoming van escalatie of ernstig nadeel voor de cliënt; of
        ii. 24 uur per dag zorg in de nabijheid omdat hij zelf niet in staat is om op relevante momenten hulp in te roepen en hij, om ernstig nadeel voor hemzelf te voorkomen:
            a. door fysieke problemen voortdurend begeleiding, verpleging of overname van zelfzorg nodig heeft, of;
            b. door zware regieproblemen voortdurend begeleiding of overname van taken nodig heeft.
    b. Als een cliënt recht heeft op ondersteuning vanuit de Wlz is deze wet voorliggend op de Wmo 2015 en hoeft het college geen voorziening te treffen op grond van de Wmo 2015.
    c. In afwijking van het gestelde onder b. kunnen voorzieningen door het college worden aangewezen die op grond van de Wmo 2015 verstrekt worden in combinatie met aanspraak op voorzieningen op basis van de Wlz.
2. De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Jeugdwet en op basis van de Wlz is als volgt geregeld:
    a. Ondersteuning valt niet onder de compensatieplicht van de Wmo 2015 als een cliënt vanwege een somatische of psychogeriatrische aandoening of beperking een psychische stoornis of een verstandelijke, lichamelijke of zintuigelijke handicap een blijvende behoefte heeft aan:
        i. permanent toezicht ter voorkoming van escalatie of ernstig nadeel voor de cliënt; of

ii. 24 uur per dag zorg in de nabijheid omdat hij zelf niet in staat is om op relevante momenten hulp in te roepen en hij, om ernstig nadeel voor hemzelf te voorkomen:
    a. door fysieke problemen voortdurend begeleiding, verpleging of overname van zelfzorg nodig heeft, of;
    b. door zware regieproblemen voortdurend begeleiding of overname van taken nodig heeft.

b. Ondersteuning die in ieder geval niet onder de jeugdhulpplicht van de Jeugdwet valt, betreft:
    i. logeeropvang voor jeugdigen met een indicatiebesluit Wlz;
    ii. verblijf in een instelling voor jeugdigen met een indicatiebesluit Wlz;
    iii. vervoer van en naar een locatie voor zorg op basis van de Wlz;

c. Behandeling van psychische stoornissen voor jeugdigen met een indicatiebesluit WLZ valt in beginsel niet onder de jeugdhulpplicht maar onder de Wlz. Het college verleent echter wel een individuele voorziening jeugdhulp als de jeugdige met een besluit op basis van de Wlz een aanvraag indient voor behandeling voor een psychische stoornis en die behandeling integraal onderdeel uitmaakt van de geboden behandeling vanuit de Wlz.

d. Als een jeugdige recht heeft op ondersteuning vanuit de Wlz is deze wet voorliggend op de Jeugdwet en hoeft het college geen voorziening te treffen op grond van de Jeugdwet uitgezonderd het geval van psychische stoornis zoals opgenomen in lid 2 onder c van dit artikel.

e. Als er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de problematiek van de jeugdige en daardoor zowel een vorm van zorg op grond van een aanspraak op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wlz als een soortgelijke voorziening op grond van de Jeugdwet kan worden verkregen, verleent het college een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet.

3. Als een cliënt weigert mee te werken aan het (op juiste wijze) aanvragen of verkrijgen van het (voor die situatie juiste) besluit op basis van de Wlz terwijl er gegronde redenen zijn die aannemelijk maken dat de cliënt recht heeft op een dergelijk besluit, dan weigert het college een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet of de Wmo 2015.

Artikel 14. Verduidelijking verhouding Wmo 2015 en Jeugdwet met de Zorgverzekeringswet

1. De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Wmo 2015 en de Zorgverzekeringswet is als volgt geregeld:
    a. Indien de cliënt medisch noodzakelijke zorg nodig heeft, dan valt dit niet onder de compensatieplicht van de Wmo 2015 en is er in dat kader geen recht op een individuele voorziening op basis van de Wmo 2015.
    b. Het college maakt onderscheid tussen op maatschappelijk herstel gerichte interventies en op medisch herstel gerichte interventies. Er bestaat geen compensatieplicht vanuit de Wmo 2015 in het geval er sprake is van een individuele voorziening (zoals begeleiding en/of behandeling) waarbij het hoofddoel medisch herstel van de cliënt betreft.
    c. Persoonlijke verzorging die nodig is in verband met een behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop valt niet onder de Wmo 2015. Persoonlijke verzorging die gericht is op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij algemene dagelijkse levensverrichtingen valt wel onder de compensatieplicht van de Wmo 2015.
2. De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Jeugdwet en de Zorgverzekeringswet is als volgt geregeld:
    a. Indien de cliënt medisch noodzakelijke zorg nodig heeft, dan valt dit niet onder de jeugdhulpplicht van de Jeugdwet en bestaat er in dat kader geen recht op een individuele voorziening op basis van de Jeugdwet, tenzij het een jeugdige betreft die is aangewezen op hulp en zorg bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen.
    b. Als er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de problematiek van een jeugdige en daardoor zowel een vorm van zorg op grond van een zorgverzekering, als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van de Jeugdwet

kan worden verkregen, verleent het college een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet.

c. Persoonlijke verzorging voor jeugdigen die nodig is in verband met een behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop valt niet onder de jeugdhulpplicht van de Jeugdwet. Persoonlijke verzorging die gericht is op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij algemene dagelijkse levensverrichtingen valt wel onder de jeugdhulpplicht van de Jeugdwet tenzij deze verzorging onder de Wet passend onderwijs valt. Het college verleent alleen een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet als de jeugdige daarvoor gezien zijn jeugdhulpvraag in aanmerking komt.

d. Verblijf valt - tenzij verblijf nodig is voor de behandeling van psychische stoornis bij jeugdigen - niet onder de Jeugdwet als het een medisch noodzakelijk verblijf betreft vanwege geneeskundige zorg, of als het gaat om tijdelijk, kortdurend geneeskundig verblijf buiten de thuissituatie. Jeugdhulp met verblijf valt wel onder de jeugdhulplicht van de Jeugdwet als het een verblijf van jeugdige buiten de thuissituatie betreft, niet zijnde een ziekenhuisverblijf of ander geneeskundig verblijf buiten de thuissituatie (kort- of langdurend). Het college verleent alleen laatstgenoemde individuele voorziening, mits jeugdige daarvoor gezien zijn jeugdhulpvraag in aanmerking komt.

3. Voorbeelden van zorg op basis van de Zorgverzekeringswet zijn:
   a. hulpmiddelenzorg;
   b. ziekenvervoer;
   c. zintuiglijke gehandicaptenzorg;
   d. persoonlijke verzorging.

Artikel 15. Verduidelijking verhouding Jeugdwet en Wmo 2015

De verhouding tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Jeugdwet en op basis van de Wmo 2015 is als volgt geregeld:

1. Als naar het oordeel van het college met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op een voorziening op grond van de Wmo 2015, dan verleent het college geen voorziening op grond van de Jeugdwet.
2. Voorbeelden van voorzieningen die onder de Wmo 2015 vallen — waardoor er op grond van het vorige lid géén aanspraak op een voorziening op grond van de Jeugdwet bestaat — zijn in ieder geval:
   a. voorzieningen in de vorm van hulpmiddelen, woningaanpassingen en een gebarentolk;
   b. een vervoersvoorziening om te kunnen reizen naar verschillende locaties, zoals sportvereniging en recreatieplekken;
   c. een individuele voorziening voor opvang, indien jeugdige met ouder(s) meekomt als een ouder de thuissituatie moet verlaten, vanwege bijvoorbeeld relationeel geweld, mishandeling of een huisuitzetting.

Artikel 16. Afstemming voorzieningen Jeugdwet met voorzieningen werk en inkomen

De afstemming tussen aanspraken op een voorziening op basis van de Jeugdwet en aanspraken op basis van wet- en regelgeving inzake werk en inkomen is als volgt geregeld:

1. Het college ziet erop toe dat gemeentelijke toegang, gemandateerde professionals, jeugdhulpaanbieders en de gecertificeerde instellingen financiële belemmeringen voor het slagen van preventie, jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering vroegtijdig signaleren.
2. Het college ziet er daarnaast op toe dat jeugdigen en hun ouder(s) waar nodig de juiste ondersteuning vanuit de gemeentelijke voorzieningen krijgen — zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen, re- integratievoorzieningen en armoedevoorzieningen — om de financiële belemmeringen weg te nemen.

Artikel 17. Nadere regels omtrent verduidelijken verhoudingen

Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot (verdere) onderscheidende criteria waar het gaat om verduidelijking van de verhouding tussen de wetten als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 16.

HOOFDSTUK 2 BIJZONDERE BEPALINGEN JEUGDWET

Artikel 18. Begripsbepalingen

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
b. Jeugdhulpaanbieder: door het college gecontracteerde aanbieder van jeugdhulp;
c. Jeugdhulpvraag: hulpvraag passend binnen de definitie van jeugdhulp van artikel 1.1 Jeugdwet;
d. wet: Jeugdwet.

Artikel 19. Toegang jeugdhulp via de gemeente en de gemandateerde professionals

1. Jeugdigen en (pIeeg)ouders kunnen via de gemeente of via de gemandateerde professionals een jeugdhulpvraag doen bij het college in de vorm van een melding of een aanvraag zoals bedoeld in artikel 5 van deze verordening. Als de jeugdige of zijn (pIeeg)ouders daarom verzoeken, zorgt het college voor ondersteuning bij het verhelderen van de jeugdhulpvraag.
2. De daartoe gemandateerde professionals nemen namens het college besluiten met betrekking tot individuele voorzieningen, met in achtneming van de gestelde bepalingen in deze verordening en eventuele nadere regels daartoe gemandateerde professionals nemen namens het college — met inachtneming van het in deze verordening en eventuele nadere regels bepaalde - besluiten met betrekking tot individuele voorzieningen.
3. In spoedeisende gevallen beslist het college na een jeugdhulpvraag onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke individuele voorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek en de aanvraag van de jeugdige of zijn (pIeeg)ouders.

Artikel 20. Toegang jeugdhulp via medisch verwijzers

1. Het college zorgt voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover de jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
2. De jeugdhulpaanbieder dient zich bij het beoordelen van de jeugdhulpvraag na een verwijzing te houden aan de afspraken die hij daarover met het college heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie en met de regels die daarover zijn neergelegd in de verordening en/of nadere regels.
3. Ook als een verwijzing zoals genoemd in het eerste lid aanwezig is, is het college niet verplicht jeugdhulp te vergoeden geleverd door een jeugdhulpaanbieder waarmee het college geen contract- of subsidierelatie heeft, tenzij naar het oordeel van het college de gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders niet in staat zijn de bij de verwijzing passende jeugdhulp te leveren. In het geval verwezen is naar een jeugdhulpaanbieder waar het college geen contract- of subsidierelatie mee heeft, beoordeelt het college zo nodig in overleg met de verwijzer en/of jeugdhulpaanbieder of gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders in staat zijn de bij de verwijzing passende jeugdhulp te leveren.
4. Als de jeugdige of zijn (pIeeg)ouders hierom verzoeken, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking.
5. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de toegang tot jeugdhulp via de medische verwijsroute.

Artikel 21. Criteria voor toekenning van een individuele voorziening

1. Een jeugdige of ouder komt in aanmerking voor een door het college toegekende individuele voorziening als het college van oordeel is dat de jeugdige of ouder jeugdhulp nodig heeft in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen en voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, zo nodig met inzet van het sociale netwerk of met ondersteuning van andere (hulpverlenende) instellingen, ontoereikend zijn en gebruikmaking van een algemene voorziening deze noodzaak niet kan verminderen of wegnemen. Jeugdhulp wordt alleen vergoed als de

voorziening(en) noodzakelijk is/zijn voor het bereiken van de geformuleerde doelen van een jeugdhulpverleningstraject.

2. Overeenkomstig de definitie van jeugdhulp uit artikel 1.1, van de wet wordt geen individuele voorziening verstrekt voor hulp of ondersteuning aan een jeugdige die niet noodzakelijk is op grond van een psychisch probleem of stoornis, psychosociaal probleem, gedragsprobleem of beperking, maar die voortkomt uit een behoefte die past bij de normale ontwikkeling van de jeugdige van een bepaalde leeftijd en daarmee gebruikelijke hulp is.
3. Als een individuele voorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopste, passende, tijdig beschikbare voorziening. Als een jeugdige toch een duurdere voorziening wil die eveneens passend is, komen de meerkosten voor rekening van de jeugdige en/of zijn (pleeg)ouders/verzorgers. In dergelijke situaties zal -mits aan de voorwaarden voor het verstrekken van een pgb wordt voldaan -de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een pgb gebaseerd op de vastgestelde pgb-tarieven van de passende voorziening.
4. Jeugdhulpverlening vindt zoveel als mogelijk plaats in de buurt van de woonplaats c.q. het netwerk van de jeugdige. Uitgangspunt voor het college is dat de jeugdhulp plaatsvindt binnen de landsgrenzen. Jeugdhulp in het buitenland kan alleen in uitzonderingsgevallen toegekend worden, indien er geen (ander) passend aanbod is en het belang van de jeugdige hulpverlening in het buitenland noodzakelijk maakt. Het college kan nadere regels vaststellen omtrent onder meer de aanvraag, nadere voorwaarden, en wijze en hoogte van de vergoeding voor hulpverlening in het buitenland.
5. Als een individuele voorziening noodzakelijk is verwijst het college naar een jeugdhulpaanbieder waarmee het college een contract- of subsidierelatie heeft, tenzij naar het oordeel van het college de gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders niet in staat zijn de bij de verwijzing passende jeugdhulp te leveren.
6. Voor het bepalen van het soort individuele voorziening dat het college inzet, sluit het aan bij hetgeen in deze verordening en in de beschrijving van de voorzieningen (zie bijlage 1 Beschrijving voorzieningen Jeugdwet) en in de door of namens het college gesloten overeenkomsten met of verleende subsidiebesluiten aan jeugdhulpaanbieders voor het leveren van voorzieningen is bepaald.
7. Een algemene voorziening die passend en toereikend is, is voorliggend op een individuele voorziening. In elke individuele situatie moet eerst worden beoordeeld of een algemene voorziening passend en toereikend is voor de gestelde jeugdhulpvraag. Als dit zo is, komen jeugdigen en zijn ouder(s) niet in aanmerking voor een individuele voorziening. Dit geldt als de algemene voorziening:
   a. daadwerkelijk beschikbaar is voor de jeugdige en/of de ouder(s);
   b. passend en toereikend is voor de jeugdige en/of de ouder(s).
8. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot (verdere) criteria voor toekenning van een individuele voorziening en toegang via het college en gemandateerde professionals.

Artikel 22 Dyslexiezorg

1. Dyslexiezorg is beschikbaar voor de doelgroep jeugdigen vanaf 7 jaar, die basisonderwijs volgen waarbij er sprake is van ernstige dyslexie. Dit betreft een stoornis in het verwerken van taal specifieke informatie, wat leidt tot een ernstige beperking bij het lezen en spellen zoals omschreven in de meest recente versie van het landelijk protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling'.
2. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van dyslexiezorg, bestaande uit:
   a. diagnostiek bij een vermoeden van ernstige dyslexie;
   b. behandeling van ernstige dyslexie.
3. De toegang tot dyslexiezorg bij ernstige dyslexie is als volgt geregeld:
   a. Het college kent een individuele voorziening voor diagnostisch onderzoek toe om vast te stellen of sprake is van ernstige dyslexie;
   b. Indien uit de uitgevoerde diagnostiek blijkt dat sprake is van ernstige dyslexie kent het college een individuele voorziening voor behandeling toe;
   c. Het college neemt het besluit als bedoeld in lid 2 sub a van dit artikel op grond van het verzoek tot een zorgtoewijzing van de gecontracteerde dyslexieaanbieder na een

controle door de dyslexieaanbieder op basis van de meest recente versie van het landelijk protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling'.

4. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot ernstige dyslexiezorg aangaande de inhoud van de individuele voorziening, de toegang daartoe, de doelgroep en de eisen waaraan het leerlingendossier dan wel de schoolanamnese moet voldoen.

Artikel 23. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
b. de voor de sector toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; en
e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 24. Regels voor pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.
2. Als een individuele voorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopste, passende, tijdig beschikbare voorziening. Als een jeugdige of ouder/verzorger toch een duurdere voorziening wil die eveneens passend is, komen de meerkosten voor rekening van de jeugdige en/of zijn (pleeg)ouders/verzorgers. In dergelijke situaties zal -mits aan de voorwaarden voor het verstrekken van pgb wordt voldaan -de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een pgb gebaseerd op de kosten van de goedkoopst passende voorziening.
3. Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van zorg en ondersteuning en, voor zover van toepassing, in ieder geval in verband met de te bieden deskundigheid, het vereiste opleidingsniveau en of er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden.
4. De hoogte van een pgb:
    a. wordt vastgesteld aan de hand van de door het college vastgesteld omvang en duur van de zorg;
    b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de individuele voorzieningen behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering; en
    c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in het college beschikbare individuele voorziening in natura.
5. Tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het pgb-budget worden betaald.
6. Wanneer de client aan wie een pgb wordt verstrekt de diensten betrekt van een persoon die behoort tot het sociale netwerk of een andere informele zorgverlener, wordt de hoogte van het tarief voor een pgb voor de inzet van informele hulpverleners gebaseerd op de CAO VVT.
7. Het college kan nadere regels stellen over:
    a. onder welke voorwaarden een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt verstrekt;
    b. verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten en effectiviteit van zorg.

HOOFDSTUK 3 BIJZONDERE BEPALINGEN WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING 2015

Artikel 25 Begripsbepaling

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. algemene voorziening: aanvullend op de definitie als gegeven in artikel 1 onder c van deze verordening, een voorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
b. individuele voorziening: een maatwerkvoorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
c. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 26. Criteria voor een individuele voorziening

1. Een individuele voorziening kan toegekend worden indien voldaan wordt aan de voorwaarden als gesteld in artikel 6 lid 3 van deze verordening en bijdraagt aan het bereiken van de volgende resultaten:
    a. het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen, en/of
    b. het voeren van een gestructureerd huishouden, en/of
    c. het deelnemen aan het maatschappelijk verkeer, en/of
    d. beschermd wonen, en/of
    e. opvang.
2. Als een individuele voorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven
    a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
    b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of
    c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
3. Indien meerdere voorzieningen als passend aan te merken zijn, kent het college de goedkoopst compenserende voorziening toe.
4. Een individuele voorziening wordt afgewezen indien de voorziening reeds is ingezet of aangeschaft voor een melding bij het college is gedaan, tenzij:
    a. de voorziening nodig was voor een acute situatie;
    b. het college daarvoor ten tijde van de melding (dus nog voor aanvraag of tussen aanvraag en besluit) schriftelijk toestemming heeft gegeven of
    c. de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen.
5. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot (verdere) criteria voor toekenning van een individuele voorziening.

Artikel 27. Beschermd wonen en Opvang

1. In aanvulling op artikel 26 kan een client in aanmerking komen voor de individuele voorziening maatschappelijke opvang als:
    a. de cliënt niet of niet volledig in staat is tot zelfredzaamheid en/of participatie in de samenleving; en
    b. de cliënt de thuissituatie heeft verlaten; en
    c. de cliënt deze problemen niet kan wegnemen door gebruik te maken van oplossingen zoals beschreven in artikel 6 lid 3, en
    d. de cliënt te maken heeft met ernstige somatiek, recidiverende dakloosheid of een complexe combinatie van ernstige verslaving en psychiatrie of van psychiatrie en een lichtverstandelijke beperking of van ernstige verslaving en een lichtverstandelijke beperking; en
    e. wordt voldaan aan de regels voor landelijke toegankelijkheid volgens het Convenant Landelijke Toegankelijkheid van de VNG.
2. In aanvulling op artikel 26 kan een cliënt in aanmerking komen voor beschermd thuis als:
    a. er sprake is van psychiatrische problematiek, psychosociale problematiek, verslavingsproblematiek of een licht verstandelijke beperking, dan wel een combinatie van deze problemen en de cliënt als gevolg van deze problemen beperkt zelfredzaam is; en

b. er sprake is van noodzaak tot bescherming van de cliënt of zijn omgeving, waarbij die noodzaak direct voortkomt uit de problematiek zoals genoemd in onderdeel a; en
c. de cliënt een hulpvraag kan stellen en deze hulpvraag met een dagdeel kan uitstellen; en
d. zelfstandig kan wonen met begeleiding die 24 uur bereikbaar is; en
e. de cliënt deze begeleiding accepteert.

3. In aanvulling op artikel 26 kan een cliënt in aanmerking komen voor beschermd wonen als:
   a. er sprake is van psychiatrische problematiek, psychosociale problematiek, verslavingsproblematiek of een licht verstandelijke beperking, dan wel een combinatie van deze problemen en hij als gevolg van deze problemen beperkt zelfredzaam is; en
   b. er sprake is van noodzaak tot bescherming van de cliënt of zijn omgeving, waarbij die noodzaak direct voortkomt uit de problematiek zoals genoemd in onderdeel a; en
   c. de cliënt geen hulpvraag kan stellen of een hulpvraag niet kan uitstellen; en
   d. niet zelfstandig kan wonen en er een noodzaak is tot 24 uurs ondersteuning.

Artikel 27a Aanvullende voorwaarden Beschermd wonen en opvang

1. Het college stelt voorwaarden aan cliënten aan wie opvang of beschermd wonen wordt geboden, verband houdende met het bereiken van een als noodzakelijk vastgesteld ondersteuningsdoel. Deze voorwaarden hebben in ieder geval betrekking op:
   a. de medewerking van de cliënt aan de verduidelijking van de ondersteuningsbehoefte;
   b. de medewerking van de cliënt aan de uitvoering van het opgestelde ondersteuningsplan;
   c. het door de cliënt naleven van de leef- en gedragsregels binnen de voorzieningen;
   d. het betalen van de eigen bijdrage;
   e. volledige medewerking van de cliënt bij het toewerken naar uitstroommogelijkheden.
2. De individuele voorziening maatschappelijke opvang, bestaande uit onderdak en begeleiding, wordt in beginsel verstrekt voor zes maanden.
3. De verstrekking van de individuele voorziening maatschappelijke opvang kan worden verlengd met in beginsel drie maanden.
4. Het college weigert een aanvraag voor verlenging van de individuele voorziening indien de cliënt niet meer voldoet aan de omschrijving van het eerste lid

Artikel 28. Regels voor pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet.
2. Voor collectieve vervoersvoorzieningen en maatschappelijke opvang wordt geen pgb verstrekt.
3. De hoogte van een pgb:
   a. wordt vastgesteld aan de hand van de door het college vastgestelde omvang en duur van de zorg;
   b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de individuele voorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
   c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare individuele voorziening in natura.
4. Tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het pgb worden betaald.
5. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de berekeningswijze van pgb's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van zorg en ondersteuning en, voor zover van toepassing, in ieder geval in verband met de te bieden deskundigheid, het vereiste opleidingsniveau en of er gewerkt wordt volgens toepasselijke professionele of kwaliteitsstandaarden.
6. Wanneer de client aan wie een pgb wordt verstrekt de diensten betrekt van een persoon die behoort tot het sociale netwerk of een andere informele zorgverlener, wordt de hoogte van het tarief voor een pgb voor de inzet van informele hulpverleners gebaseerd op de CAO VVT.
7. Het college kan nadere regels stellen over:

a. onder welke voorwaarden een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt verstrekt;
b. verdere eisen aan de kwaliteit van voorzieningen, waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten en effectiviteit van zorg.

Artikel 29. Bijdrage in de kosten van individuele voorzieningen, pgb's en aangewezen algemene voorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een individuele voorziening, pgb of aangewezen algemene voorziening:
   a. zolang de cliënt de individuele voorziening gebruikt of in het bezit is van de voorziening;
   b. bij een periodieke verstrekking van een pgb: over iedere periode waarover een pgb is verstrekt;
   c. zolang de cliënt gebruik maakt van de bij verordening aangewezen algemene voorziening.
2. De looptijd van de eigen bijdrage eindigt zodra de kostprijs van een voorziening is voldaan of zodra aangegeven wordt dat geen gebruik meer wordt gemaakt van een voorziening of zodra een maatwerkvoorziening is ingetrokken.
3. De cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor de volgende aangewezen algemene voorzieningen:
   a. kortdurende dak- en thuislozen opvang voor personen ouder dan 22 jaar;
   b. winternoodopvang fase 1.
4. De client is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor alle individuele voorzieningen en pgb's , met uitzondering van:
   a. rolstoelen;
   b. voorzieningen voor kinderen tot 18 jaar, m.u.v. woningaanpassingen;
   c. opvang voor dakloze jongeren van 18 tot 23 jaar;
   d. begeleiding als onderdeel van een opvangvoorziening;
   e. voorzieningen in algemene ruimten;
   f. voorzieningen voor het bezoekbaar maken van een woning;
   g. tegemoetkomingen, m.u.v. de tegemoetkoming voor schoonmaakhulp;
   h. waakvlamcontact.
5. De hoogte van de eigen bijdrage voor een individuele voorziening of pgb wordt bepaald op de maxima die de wet en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 stellen. De eigen bijdrage is niet hoger dan de kostprijs van de voorziening.
6. De kostprijs van een individuele voorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie van de markt of na overleg met de aanbieder.
7. De kostprijs van een pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.
8. In overeenstemming met artikel 3.8, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 bestaat de hoogte van de ritbijdrage voor het gebruik van het collectief vervoer uit een starttarief en een tarief per gereden kilometer, gelijk aan het tarief dat in het openbaar busvervoer verschuldigd is.
9. De bijdrage voor een individuele voorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige, is verschuldigd door de onderhoudsplichtige (pleeg)ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
10. De verschuldigde eigen bijdrage voor kortdurende dak- en thuislozen opvang , winternoodopvang en maatschappelijke opvang is een vastgesteld bedrag afhankelijk van de soort voorziening.
11. Het innen van de eigen bijdrage voor kortdurende dak- en thuislozen opvang, winternoodopvang en maatschappelijke opvang gebeurt door de instelling die de maatschappelijke opvang verzorgt of door de Brede Centrale Toegang (BCT). Tenzij het college in de afspraken met de instelling of anderszins hiervan nadrukkelijk afwijkt.
12. Het college kan nadere regels stellen over de berekening en inning van de eigen bijdrage voor kortdurende dak- en thuislozen opvang, winternoodopvang en maatschappelijke opvang.

Artikel 30. Jaarlijkse waardering mantelzorgers
Het college bepaalt bij nadere regeling waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat.

Artikel 31. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning
1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
   a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
   b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg, waaronder informele zorg;
   c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 32. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden
1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
   a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met de derde; of
   b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
      i. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
      ii. de vaste prijs, als bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
   a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
   b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
   a. de kosten van de beroepskracht;
   b. redelijke overheadkosten;
      kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
   c. reis- en opleidingskosten;
   d. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
   e. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

HOOFDSTUK 4 BIJZONDERE BEPALINGEN PARTICIPATIEWET

Artikel 33. Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. benadelingsbedrag: netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt of is gedaan ten gevolge van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
b. beschut werk; werk in een beschutte omgeving en onder aangepaste omstandigheden als bedoeld in artikel 10b van de wet;
c. beslagvrije voet: beslagvrije voet als bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
d. bezit: waarde van de bezittingen waarover belanghebbende of diens gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken, met uitzondering van het in de woning met bijbehorend erf gebonden vermogen, bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de wet;
e. bijstandsnorm:
   1° toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de wet, of
   2° grondslag van de uitkering als bedoeld in artikel 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 5 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen voor zover sprake is van een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
f. doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
g. grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
h. interne werkbegeleiding: door een collega geboden dagelijkse werkbegeleiding op de werkvloer omdat de werknemer anders niet in staat is zijn werkzaamheden uit te voeren, en waarbij sprake is van meer dan de gebruikelijke begeleiding van een werknemer op werkplek;
i. jobcoaching: door een erkende deskundige geboden methodische ondersteuning aan personen uit de doelgroep en aan werkgevers, gericht op het vinden en behouden van werk;
j. korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
k. loonkostensubsidie: zoals bedoeld in artikel 10 c en 10d van de wet;
l. overige voorzieningen: voorzieningen als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onder f, van de wet;
m. peildatum: datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
n. persoonlijke ondersteuning bij werk: ondersteuning als bedoeld in artikel 10, eerste en derde lid, van de wet en begeleiding op de werkplek als bedoeld in artikel 10 da van de wet;
o. praktijkroute: het proces om de persoon, behorend tot de doelgroep, toegang tot het doelgroepenregister te laten verkrijgen op basis van loonwaardevaststelling op de werkplek;
p. recidiveboete: bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 18a, vijfde lid van de wet;
q. referteperiode: periode van drie jaar voorafgaand aan de peildatum;
r. verrekenen: verrekening als bedoeld in artikel 60, vierde lid, van de wet;
s. voorziening: door het college noodzakelijk geachte voorziening, gericht op arbeidsinschakeling waaronder mede wordt begrepen persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van opgedragen taken;
t. werkgever: degene die op basis van een arbeidsovereenkomst de bevoegdheid heeft om de arbeid van een werknemer gedurende een overeengekomen periode aan te wenden in zijn organisatie;
u. werknemer: degene die op basis van een arbeidsovereenkomst arbeid verricht bij de werkgever, daaronder begrepen een persoon als bedoeld in artikel 10d eerste of tweede lid van de wet met wie de werkgever een dienstbetrekking is aangegaan, dan wel dit van plan is;

v. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet of een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
w. UWV: Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,
x. wet: de Participatiewet.

Artikel 34. Beleidsregels

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van dit hoofdstuk beleidsregels vast en brengt deze ter kennis van de gemeenteraad.
2. Deze regels omvatten in elk geval:
   a. een omschrijving van het beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen voor re-integratie en prioritering binnen en tussen die groepen, waarbij een evenwichtige aanpak als uitgangspunt wordt genomen;
   b. een omschrijving van de verschillende voorzieningen en beschikbare instrumenten voor re-integratie.
3. De beleidsregels als bedoeld in het eerste lid worden voor advies voorgelegd aan de Participatieraad.

Paragraaf 4.1 Re-integratie

Artikel 35. Evenwichtige verdeling en evaluatie

1. Bij de keuze van de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen wordt door het college een afweging gemaakt, waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van belanghebbende, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling van arbeid.
2. Het college kan een voorziening, bedoeld in artikelen 37, 38, 39, 40, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep.
3. Het college houdt bij het aanbieden van de in dit hoofdstuk opgenomen voorzieningen rekening met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. De omstandigheden hebben in ieder geval betrekking op zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk.
4. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a. de opvang van ten laste komende kinderen tot vijf jaar, en
   b. de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.
5. Wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort wordt vastgesteld aan de hand van een gevalideerde loonwaarde-methodiek.
6. Het college informeert de gemeenteraad in ieder geval jaarlijks via de Planning en Control Cyclus over de resultaten van het beleid.
7. Het college kan een budgetplafond instellen voor de hoogte van de re-integratievoorziening en het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke re-integratievoorziening.
8. Het college beoordeelt bij de inzet van re-integratie voorzieningen of er geen sprake is van verdringing op de arbeidsmarkt.

Artikel 36. Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van dit hoofdstuk beleidsregels vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het college in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in dit hoofdstuk geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan een voorziening weigeren als:
   a. de persoon ten behoeve van wie de voorziening zou worden verstrekt niet behoort tot de doelgroep;
   b. de persoon onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek dat nodig is voor het beoordelen van het recht op de voorziening;

c. de persoon een beroep kan doen op een voorziening op basis van een andere wettelijke regeling, waardoor er sprake is van een voorliggende voorziening;
d. de voorziening naar het oordeel van het college onvoldoende bijdraagt aan de arbeidsinschakeling; of
e. er niet wordt voldaan aan de voorwaarden die in deze verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

3. Het college kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een of meer in dit hoofdstuk genoemde voorziening, tenzij het betreft een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, punt 2 van de wet;
   d. naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling;
   e. de voorziening naar het oordeel van het college niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
   f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
   g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in dit hoofdstuk van de verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.
4. Het college biedt de goedkoopst adequate voorziening aan, houdt bij het voorzieningenaanbod rekening met andere voorzieningen die in het kader van het sociaal domein beschikbaar zijn en stemt het aanbod, als dat nodig is, intern af zodat het optimaal bijdraagt aan een integrale ondersteuning van de persoon. Het college houdt bij de afstemming ook rekening met voorzieningen op grond van andere wettelijke regelingen en stemt dit af in het plan van aanpak, bedoeld in artikel 44a van de wet.

Artikel 37. Scholing

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep een scholingstraject aanbieden.
2. Een scholingstraject voldoet in ieder geval aan de volgende eisen:
   a. een scholingstraject moet bijdragen aan een (duaal) re-integratietraject;
   b. de scholing is altijd ter ondersteuning van het traject om de rechthebbende duurzaam te laten uitstromen naar werk, bijvoorbeeld door middel van het behalen van een startkwalificatie.
3. De scholing kan bestaan uit kortlopende opleidingen of trainingen met als doel te kunnen instromen in de door rechthebbende beoogde bedrijfssector.

Artikel 38. Participatieplaats

1. Het college kan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand overeenkomstig artikel 10a van de wet onbeloonde additionele werkzaamheden laten verrichten.
2. Het college zorgt ervoor dat de te verrichten additionele werkzaamheden worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst die wordt ondertekend door het college, de werkgever en de persoon die de additionele werkzaamheden gaat verrichten.
3. De scholing, bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, bestaat uit een kortdurende opleiding of cursus van maximaal één jaar en is gericht op arbeidsinschakeling.
4. De hoogte van de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de wet, wordt gedifferentieerd naar gelang het aantal uren dat een persoon werkzaamheden verricht op een participatieplaats en wordt uitbetaald per zes maanden, mits in die zes maanden voldoende is meegewerkt aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.

Artikel 39. Persoonlijke ondersteuning bij werk

1. Het college kan persoonlijke ondersteuning bij werk aanbieden aan personen behorend tot de doelgroep.
2. Persoonlijke ondersteuning bij werk als bedoeld in het eerste lid wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 36, verstrekt overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 4.1.

Artikel 40. Sociale Activering

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening.
2. Het college stemt de duur van de in het eerste lid bedoelde activiteiten af op de mogelijkheden en capaciteiten van die persoon.
3. Het college biedt de activiteiten uitsluitend aan als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.

Artikel 41. Beschut werk

1. Het college biedt de voorziening beschut werk aan, aan een persoon van wie is vastgesteld dat deze alleen in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft en deze persoon:
   a. behoort tot de doelgroep; of
   b. een persoon is aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt.
2. Om de in artikel 10b, eerste lid, van de wet, bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken, biedt het college de volgende voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling aan:
3. fysieke aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving;
   a. uitsplitsing van taken; of
   b. aanpassingen in de wijze van werkbegeleiding, werktempo of arbeidsduur.
   c. sociale activering;
   d. arbeidsmatige dagbesteding op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).
4. Het college kan de volgende voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling aanbieden tot het moment dat de dienstbetrekking beschut werk aanvangt:

Artikel 42. Tijdelijke loonkostensubsidie

1. Het college kan een tijdelijke loonkostensubsidie anders dan bedoeld dan in paragraaf 4.2 (Specifieke bepalingen Doelgroep Breed Offensief) in de vorm van een vast bedrag verstrekken aan de werkgever die een arbeidsovereenkomst sluit of beoogt te sluiten met een persoon met een afstand tot de arbeidsmarkt die:
   a. een uitkering heeft voor levensonderhoud
   b. een niet uitkeringsgerechtigde die werkzoekend is.
2. De subsidie wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing plaatsvindt.
3. Voor de tijdelijke loonkostensubsidie gelden de volgende voorwaarden:
   a. de werkgever biedt enige scholing en/of gerichte begeleiding;
   b. de arbeidsovereenkomst wordt gesloten met een arbeidstijd van minimaal 16 uur per week voor een periode van tenminste 6 maanden;
   c. een tijdelijke loonkostensubsidie wordt niet langer ingezet dan 12 maanden.
   d. de loonkostensubsidie wordt niet verstrekt indien de werkgever aanspraak kan maken op een loonkostensubsidie naar loonwaarde of forfaitaire loonkostensubsidie

Artikel 43. Proefplaats

1. Het college kan, als dit door hem noodzakelijk wordt geacht, een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet die algemene bijstand ontvangt, toestemming

verlenen om op een proefplaats bij een werkgever onbeloonde werkzaamheden te verrichten met behoud van uitkering.
2. Het doel van een proefplaats is het voor een beperkte duur opdoen van werkervaring in een specifieke functie om de arbeidsinschakeling bij de werkgever te bevorderen.
3. De proefplaats duurt maximaal 2 maanden, met de mogelijkheid tot verlenging met maximaal vier maanden.
4. Voor een proefplaats wordt uitsluitend toestemming verleend als:
    a. de persoon, gelet op zijn vaardigheden en capaciteiten, tot de werkzaamheden in staat is;
    b. het college verwacht dat de plaatsing bijdraagt aan het vergroten van de kans op arbeidsinschakeling;
    c. als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt;
    d. de werkzaamheden van de persoon niet al eerder onbeloond door hem bij die werkgever, of diens rechtsvoorganger, zijn verricht; en
    e. de werkgever bij aanvang van de proefplaats schriftelijk de intentie heeft uitgesproken dat hij de persoon, bij gebleken geschiktheid, direct aansluitend aan zijn proefplaatsing, voor minimaal zes maanden, zonder proeftijd, in dienst zal nemen.
5. Het college weigert de toestemming, bedoeld in het eerste lid, als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de persoon ook zonder proefplaatsing kan worden aangenomen voor dat werk.
6. De proefplaats wordt alleen verlengd wanneer dat naar het oordeel van het college noodzakelijk is om tot een structurele plaatsing bij de werkgever te komen.
7. Als de werkzaamheden op de proefplaats wegens ziekte worden onderbroken, dan wordt deze periode voor de toepassing van de maximale periode, bedoeld in het eerste lid, buiten beschouwing gelaten.
8. Het college kan een persoon op een proefplaats persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen toekennen overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 4.2B

Paragraaf 4.2 Specifieke bepalingen Doelgroep Breed Offensief

Paragraaf 4.2A Administratief proces loonkostensubsidie

Artikel 44. Duur en omvang van een tegenprestatie
1. De tegenprestatie wordt opgedragen voor minimaal vijf uur per week en maximaal zestien uur per week.
2. Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in lid 1, als toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
3. De tegenprestatie mag een maximale duur hebben van zes maanden per kalenderjaar.
4. Het college kan jaarlijks meerdere keren de tegenprestatie opdragen met inachtneming van de kaders gesteld in lid 1 t/m 3 van dit artikel.

Artikel 44a. Specifiek aanvraagproces loonkostensubsidie
1. Het college verstrekt overeenkomstig artikel 10d, van de wet, ambtshalve of op aanvraag, loonkostensubsidie aan de werkgever die voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met een persoon die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie. In geval van een aanvraag zijn het tweede tot en met het vijfde lid van dit artikel van toepassing.
2. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag schriftelijk aan de werkgever, of als de aanvraag wordt gedaan door de persoon, aan de werkgever en de persoon. Het college neemt contact op met de werkgever voor een zorgvuldig vervolg van het proces.
3. Een aanvraag voor loonkostensubsidie wordt, als het een persoon betreft die nog niet behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, ook beschouwd als een aanvraag om vast te stellen of de persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, bedoeld in artikel 10c, eerste lid, onder a, van de wet.
4. Het college stelt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag de loonwaarde vast, tenzij in overleg met de werkgever toepassing wordt gegeven aan artikel 10d, vijfde lid, van de wet.

5. Het college neemt bij het verstrekken van de loonkostensubsidie de werkwijze in acht in het kader van het preferente werkproces loonkostensubsidie, als bedoeld in de bekendmaking van het Besluit loonkostensubsidie Participatiewet 2021 van 23 februari 2021 (Staatsblad 2021, nummer 113).

Paragraaf 4.2B Procedure persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen

Artikel 44b. Voorwaarden toekenning persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen

1. Het college kan persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen verstrekken ten behoeve van een persoon in de doelgroep met een extra begeleidingsbehoefte.
2. Bij de toekenning van persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen gelden de volgende voorwaarden:
   a. de persoon behoort tot de doelgroep en is minimaal achttien jaar oud, tenzij hij VSO/PRO-onderwijs heeft genoten;
   b. de persoon kan zonder deze vorm van ondersteuning niet aan het arbeidsproces deelnemen;
   c. de werkgever biedt een dienstbetrekking aan van minimaal zes maanden, met een minimale arbeidsduur van acht uur per week;
   d. het betreft geen Arbo-taak waarvoor de werkgever verantwoordelijk is;
   e. het betreft geen meeneembare voorziening die tot de standaarduitrusting van de werkgever behoort of algemeen gebruikelijk is in een organisatie;
   f. er is naar het oordeel van het college geen sprake van een werkplekaanpassing die in zijn algemeenheid van de werkgever kan worden verlangd; en
   g. de kosten van de voorziening(en) zijn naar het oordeel van het college proportioneel, dat wil zeggen dat de investering in de voorziening moet opwegen tegen de maatschappelijke opbrengsten van (gedeeltelijke) uitstroom naar werk.

Artikel 44c. Aanvraagprocedure persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen

1. Een aanvraag om persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen kan bij het college worden ingediend door de persoon of zijn werkgever. Het college kan hiervoor een aanvraagformulier vaststellen.
2. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag.
3. Het college kan een deskundig oordeel en advies inwinnen, als de beoordeling van een aanvraag dit vereist.
4. Het college bepaalt na overleg met de persoon, en indien van toepassing met de werkgever, welke ondersteuning of voorziening(en) het beste kunnen bijdragen aan de arbeidsinschakeling.
5. Het college onderzoekt, voor zover nodig en gelet op de omstandigheden van de persoon, in daartoe voorkomende gevallen de mogelijkheden om door samenwerking met andere partijen, onder meer op het gebied van (publieke) gezondheid, jeugdhulp, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, schuldhulpverlening, welzijn en wonen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde integrale dienstverlening met het oog op de arbeidsinschakeling, bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onder g, onderdeel 1, of de wijze van voortgezette persoonlijke ondersteuning, bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onder g, onderdeel 2, van de wet.

Artikel 44d. Inhoud beschikking persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen

1. Het college geeft in een beschikking tot toekenning van persoonlijke ondersteuning of een overige voorziening in ieder geval aan:
   a. welke persoonlijke ondersteuning of overige voorziening wordt verstrekt;
   b. als subsidie wordt verstrekt, wat de omvang is van het subsidiebedrag;
   c. de duur en intensiteit van de ondersteuning;
   d. de ingangsdatum van de ondersteuning of overige voorziening;

e. als de verstrekking afwijkt van wat is aangevraagd, wat de reden is van afwijking; en
f. voor zover van toepassing, welke andere ondersteuning of voorziening relevant is, of kan zijn, waaronder de wijze waarop de persoon integraal kan worden ondersteund.

2. Het college geeft in een beschikking tot afwijzing van persoonlijke ondersteuning of een overige voorziening op grond van het feit dat er een voorliggende voorziening bestaat, in ieder geval aan welke voorziening dit betreft.

Artikel 44e. Persoonlijke ondersteuning bij werk

1. Als voorzieningen waarvoor het college zorgdraagt in het kader van de noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij werk, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet en begeleiding op de werkplek, als bedoeld in artikel 10da van de wet worden onderscheiden:
   a. jobcoaching: noodzakelijke methodische ondersteuning bij werk van een persoon in de doelgroep en van medewerkers die met diegene samenwerken door een erkend deskundige, als bedoeld in artikel 10, derde lid, onder b, van de wet;
   b. interne werkbegeleiding: noodzakelijke bijzondere ondersteuning bij werk die aan de persoon in de doelgroep wordt gegeven door een of meer medewerkers die met diegene samenwerken.
2. De in het eerste lid genoemde vormen van ondersteuning kunnen ook worden aangeboden met het oog op het verrichten van werkzaamheden, anders dan in dienstverband, zoals bij een proefplaats.

Artikel 44f. Specifieke voorwaarden toekenning persoonlijke ondersteuning bij werk

1. De aanvraag voor persoonlijke ondersteuning bij werk moet binnen vier weken na de ingangsdatum van de dienstbetrekking zijn ontvangen, tenzij voorafgaand aan of op het moment van aanvang van het dienstverband de noodzaak voor die ondersteuning redelijkerwijs nog niet bekend kon zijn.
2. Het college besluit op basis van individueel maatwerk, waarbij de aard, omvang, duur en intensiteit van de persoonlijke ondersteuning wordt gewogen.

Artikel 44g. Jobcoaching

1. Degene die in opdracht van het college jobcoaching in natura verleent of jobcoaching uitvoert waarvoor het college subsidie verleent, moet hiervoor aantoonbaar deskundig zijn, dan wel hiertoe in opleiding zijn. De deskundigheid blijkt uit de in de toelichting genoemde keurmerken.
2. Het college hanteert bij de verstrekking van een subsidie voor het organiseren van jobcoaching een basisregime, zoals vermeld in de leden drie en vier, dat in de meeste situaties toereikend en passend is te achten gedurende een periode van zes maanden, waarbij de mogelijkheid bestaat hiervan af te wijken indien meer of minder intensieve jobcoaching noodzakelijk is.
3. Bij aanvang van een dienstverband kan een basisregime van 24 uur voor de eerste zes maanden worden gehanteerd en na deze zes maanden een basisregime van 12 uur per zes maanden.
4. De noodzaak van jobcoaching wordt telkens voor een periode van zes maanden beoordeeld.
5. Als de gemeente een of meer jobcoaches zelf in dienst of gecontracteerd heeft, biedt het college deze bij voorrang aan.
6. Voordat het college de jobcoaching beëindigt verricht het college onderzoek. Wanneer de beëindiging plaatsvindt met instemming van de werkgever en de werknemer kan het college van dit onderzoek afzien.

Artikel 44h. Jobcoaching in natura

1. Jobcoaching in natura kan worden gerealiseerd door een jobcoach die werkzaam is in een dienstverband bij de gemeente of in opdracht van de gemeente. Jobcoaching in natura kan door het college op aanvraag of ambtshalve worden verleend.
2. Bij de aanvragen om jobcoaching in natura en de voorbereiding van een beschikking op de aanvraag is het bepaalde in de artikelen 44b tot en met 44g van overeenkomstige toepassing.

Artikel 44i. Subsidie voor het organiseren van jobcoaching

1. Het college kan op aanvraag subsidie voor het organiseren van jobcoaching verlenen aan de werkgever.
2. Subsidie voor het organiseren van jobcoaching kan, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 44b tot en met 44g, worden verleend als:
    a. de jobcoaching bestaande uit een individueel trainings- of inwerkprogramma en een systematische begeleiding van de persoon behorend tot de doelgroep, gericht op het kunnen uitvoeren van de aan hem opgedragen taken, wordt geborgd door middel van een coachingsplan;
    b. de omvang en de kwaliteit van de georganiseerde jobcoaching passend is;
    c. de continuïteit van de jobcoaching geborgd is; en
    d. de persoon voor wie de subsidie wordt gevraagd daarvan op de hoogte is en schriftelijk instemt met het organiseren van jobcoaching door de werkgever.
3. Het college kan voor jobcoaching een maximumtarief per uur hanteren dat toereikend is voor de organisatie van jobcoaching, waarbij het college zorgdraagt voor de kenbaarheid van de voor het betreffende jaar van toepassing zijnde tarieven.
4. Subsidieverstrekking is mogelijk voor jobcoaching die door de werkgever wordt georganiseerd met een jobcoach die werkzaam is in een dienstverband bij de werkgever of in opdracht van de werkgever. Subsidie voor het organiseren van jobcoaching voor een werknemer die behoort tot de doelgroep wordt door het college verleend op een aanvraag die door de werkgever of mede door de werkgever is ingediend, indien het college jobcoaching voor de werknemer noodzakelijk acht.
5. Het college kan in de beleidsregels uitwerken:
    a. de wijze waarop de kwaliteit van de jobcoaching wordt geborgd;
    b. het bepalen van de hoogte van de subsidie in het basisregime en de wijze waarop hiervan kan worden afgeweken;
    c. de wijze waarop de werkgever verantwoording aflegt over de georganiseerde jobcoaching.
    d. de wijze waarop de subsidie wordt vastgesteld.

Artikel 44j. Integrale ondersteuning en voortgezette persoonlijke ondersteuning

1. De erkend deskundige die jobcoaching uitvoert in dienst of in opdracht van de werkgever, kan met instemming van het college, de werknemer en de werkgever mede ondersteuning bieden aan een persoon in de doelgroep:
    a. gericht op het vinden van werk;
    b. in het kader van integrale ondersteuning, als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onderdeel g, onder 1o, van de wet;
    c. met het oog op voortgezette persoonlijke ondersteuning bij de overgang van werk naar werk, van werk naar onderwijs en van onderwijs naar werk, als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onderdeel g, onder 2o, van de wet.
2. Het vorige lid is met instemming van het college en de werkgever van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de erkend deskundige die jobcoaching in natura uitvoert.

Artikel 44k. Interne werkbegeleiding

1. Als een persoon uit de doelgroep voor het kunnen verrichten van werk is aangewezen op begeleiding die de gebruikelijke begeleiding door de werkgever en andere werknemers aanzienlijk te boven gaat, kan het college een subsidie verlenen aan de werkgever voor de aangetoonde meerkosten die verbonden zijn aan het organiseren van de interne werkbegeleiding.
2. Het college kan aan de werkgever ambtshalve of op aanvraag een training aanbieden voor een of meer medewerkers om hen in staat te stellen aan personen behorend tot de doelgroep interne werkbegeleiding te bieden.
3. Het college kan beleidsregels uitwerken met betrekking tot de leden 1 en 2.

Paragraaf 4.2C Specifieke bepalingen overige voorzieningen

Artikel 44l. Specifieke voorwaarden toekenning vervoersvoorziening

1. Het college kan een vervoersvoorziening toekennen aan een persoon die door zijn beperking niet zelfstandig naar zijn werkplek, proefplaats of opleidingslocatie kan reizen. Deze vervoersvoorziening kan zowel in natura als in de vorm van een vergoeding in geld worden verstrekt.
2. Het college biedt een vervoersvoorziening aan als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
    a. de persoon kan door zijn beperking niet zelfstandig reizen of gebruik maken van het openbaar vervoer; en
    b. het vervoer is beperkt tot woon-werkverkeer.
3. De hoogte van de vergoeding in geld hangt af van het aantal dagen dat moet worden gewerkt en bedraagt het in de markt reguliere tarief voor een taxi of een andere vorm van vervoer.
4. Het college brengt een eventueel bedrag voor een vervoersvoorziening van de werkgever aan de werknemer in mindering op de te verstrekken vervoersvoorziening.

Artikel 44m. Specifieke voorwaarden noodzakelijke intermediaire activiteit bij visuele of motorische handicap

1. Het college kan een voorziening in de vorm van een intermediaire activiteit toekennen die gericht is op de vervanging of ondersteuning van een door ziekte of gebrek geheel of gedeeltelijk ontbrekende visuele of motorische lichaamsfunctie.
2. Recht op de in het eerste lid beschreven voorziening voor inwoners met een visuele handicap bestaat tot het moment dat de beoordeling, verstrekking en bekostiging van deze voorziening wordt overgenomen door het UWV.
3. Het college kan in beleidsregels nader uitwerken hoe het de omvang van de noodzakelijke intermediaire activiteit bepaalt.

Artikel 44n. Specifieke voorwaarden meeneembare voorzieningen

1. Het college kan een meeneembare voorziening toekennen, als dit nodig is voor de persoon om te kunnen werken.
2. Er is geen limitatieve lijst van voorzieningen. In principe kan elk product als een meeneembare voorziening worden beschouwd als de noodzaak en meerwaarde in de werksfeer aantoonbaar is.
3. De meeneembare voorziening wordt in principe in bruikleen beschikbaar gesteld. In bijzondere gevallen kan het college besluiten de voorziening in eigendom te verstrekken.
4. Het college kan in beleidsregels nader uitwerken hoe het de noodzaak en meerwaarde in de werksfeer bepaalt.

Artikel 44o. Specifieke voorwaarden werkplekaanpassingen

Het college kan een aanpassing van de werkplek toekennen aan een persoon, als dit noodzakelijk is om zijn werk uit te voeren. In beginsel kan daarbij elk product als een werkplekaanpassing worden beschouwd als de noodzaak en meerwaarde in de werksfeer aantoonbaar zijn.

Artikel 45. Geen tegenprestatie

1. Het college draagt geen tegenprestatie op aan:
    a. een persoon die voor ten minste vijf uur per week vrijwilligerswerk verricht;
    b. een persoon die deelneemt aan activiteiten in het kader van een re- integratietraject, een participatietraject, of een baan heeft voor ten minste vijf uur per week;
    c. een persoon die zorgtaken verricht, bijvoorbeeld als mantelzorger, voor ten minste vijf uur per week.
2. Het college kan afwijken van de minimale uren gesteld in lid 1 onder a, b, en c als toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
3. Het college bepaalt op welke wijze dient te worden aangetoond dat sprake kan zijn van een ontheffing van de tegenprestatie als bedoeld in lid 1 van dit artikel.

Paragraaf 4.3 individuele inkomenstoeslag

Artikel 46. Langdurig laag inkomen

1. Een persoon heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de wet als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 120% van de toepasselijke bijstandsnorm. Indien er sprake is van kostendelende inwoners is de geldende bijstandsnorm van toepassing zonder kostendelende medebewoners.
2. Geen recht op de individuele inkomenstoeslag hebben personen die:
    a. op de peildatum of in de referteperiode een uitkering op grond van de Wet op de Studiefinanciering 2000 of de Wet Tegemoetkoming Onderwijsbijdrage en Schoolkosten hebben genoten;
    b. op de peildatum of in de 12 maanden daaraan voorafgaand in een WLZ-inrichting, RIBW-inrichting of een andere instelling bedoeld voor beschermd wonen verbleven, zonder zelfstandig te wonen en zonder vaste woonkosten- en/of woonlasten te hebben.

Artikel 47. Hoogte individuele inkomenstoeslag

1. De hoogte van de individuele inkomenstoeslag is opgenomen in het geldende Financieel Besluit Sociaal Domein gemeente Haarlemmermeer. De hoogte van de individuele inkomenstoeslag wordt jaarlijks in januari bekend gemaakt en geldt voor het gehele kalenderjaar.
2. Uitgangspunt is, dat het recht op individuele inkomenstoeslag gehuwden gezamenlijk toekomt. Indien belanghebbenden op de peildatum voor de wet als gehuwd/gezamenlijke huishouding worden aangemerkt, moeten beide belanghebbenden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36 van de wet.
    a. Indien op de peildatum bij gehuwden/partners met een gezamenlijke huishouding één partner is uitgesloten van het recht op bijstand, dan kan de andere partner wel recht hebben op de individuele inkomenstoeslag van een alleenstaande (ouder). Omdat belanghebbende wel beschouwd dient te worden als gehuwde, dient het gezinsinkomen te worden getoetst aan de norm van artikel 21 onderdeel b van de wet. Ook het inkomen en vermogen van de niet rechthebbende echtgenoot zal aan de eisen van wet en verordening moeten voldoen.
    b. Indien op de peildatum bij gehuwden/partners met een gezamenlijke huishouding één partner niet voldoet aan de voorwaarden van wet en verordening, hebben beide partners geen recht.
    c. Indien de belanghebbende in de referteperiode meerdere partners heeft gehad, dienen de inkomsten en het vermogen van die partners te worden meegenomen in de inkomenstoets.

Paragraaf 4.4 Studietoeslag

Artikel 48. Advies over oordeel verdienen wettelijk minimumloon

Een extern deskundige adviseert het college met betrekking tot het oordeel of een persoon met voltijdse arbeid niet in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, maar wel mogelijkheden heeft tot arbeidsparticipatie.

Artikel 49. Eenmaal per periode individuele studietoeslag verlenen

Vervallen.

Artikel 50. Hoogte individuele studietoeslag

Vervallen.

Artikel 51. Betaling individuele studietoeslag

Vervallen.

Paragraaf 4.5 Afstemming Algemene bepalingen

Artikel 52. Het besluit tot opleggen van een verlaging

In het besluit tot het opleggen van een verlaging van de uitkering als bedoeld in artikel 18, tweede, vijfde en zesde lid, van de wet, de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen worden in ieder geval vermeld:

a. de reden van de verlaging;
b. de duur van de verlaging;
c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd, en
d. indien van toepassing, de reden om af te wijken van de standaardverlaging.

Artikel 53. Horen van belanghebbende

1. Voordat een verlaging wordt opgelegd wordt een belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van een belanghebbende kan achterwege blijven als:
    a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
    b. belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
    c. het college het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid, of
    d. belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 54. Afzien van verlaging

1. Het college ziet af van een verlaging als:
    a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of
    b. de gedraging meer dan 1 jaar voor constatering daarvan door het college heeft plaatsgevonden.
2. Het college kan afzien van een verlaging als het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Als het college afziet van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt een belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 55. Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

1. De verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerstvolgende kalendermaand volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de verlaging is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid kan de verlaging met terugwerkende kracht worden opgelegd, voor zover de bijstand nog niet is uitbetaald.
3. Indien de opgelegde verlaging niet of niet geheel kan worden uitgevoerd omdat de bijstand wordt beëindigd, kan het nog niet uitgevoerde deel van de verlaging alsnog ten uitvoer worden gebracht indien de belanghebbende binnen een termijn van drie maanden opnieuw bijstand ontvangt.
4. Een verlaging wordt voor bepaalde tijd opgelegd. Een verlaging die voor een periode van drie maanden of meer wordt opgelegd, wordt binnen drie maanden nadat deze ten uitvoer is gelegd heroverwogen.

Artikel 56. Berekeningsgrondslag

1. Een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm of, indien van toepassing, de kostendelersnorm.
2. In afwijking van het eerste lid kan een verlaging worden toegepast op de bijzondere bijstand als:
    a. aan belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de wet, of

b. de verwijtbare gedraging daartoe aanleiding geeft, of belanghebbende in relatie tot het recht op bijzondere bijstand daartoe aanleiding geeft.

3. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel a, moet in de artikelen 52 t/m 64 'bijstandsnorm' worden gelezen als 'bijstandsnorm inclusief de op grond van artikel 12 van de wet verleende bijzondere bijstand'.
4. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b en c, moet in de artikelen 52 t/m 64 'bijstandsnorm' worden gelezen als 'de verleende bijzondere bijstand'.

Niet nakomen van de niet geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling

Artikel 57. Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 9, 9a en 55 van de wet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. eerste categorie:
   1°. het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
   2°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de wet;
b. tweede categorie:
   1°. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de wet;
   2°. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de wet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de wet, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de wet;
   3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de wet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de wet;
c. derde categorie:
   het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen in de gemeente van inwoning voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de wet.

Artikel 58. Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. eerste categorie:
   1°. het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
   2°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
b. tweede categorie:
   1°. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;

2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 36, eerste lid, en artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;

3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 38, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

c. derde categorie:
   1°. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;
   2°. het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
   3°. het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
   4°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.

Artikel 59. Hoogte en duur van de verlaging

De verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 57 en 58 wordt vastgesteld op:

a. 10% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de eerste categorie;
b. 20% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de tweede categorie;
c. 30% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de derde categorie.

Niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling

Artikel 60. Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de wet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100 procent van de bijstandsnorm gedurende 1 maand.

Artikel 61. Verrekenen verlaging

Het bedrag van de verlaging, bedoeld in artikel 60, wordt toegepast over de maand van oplegging van de verlaging en de volgende twee maanden als bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen.

Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 62. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Een verlaging wegens tekortschietend besef als bedoeld in artikel 18, lid 2, van de wet wordt afgestemd op de ernst van de gedraging. De gedraging kan tijdens of voorafgaand aan de uitkering hebben plaatsgevonden.

2. Bij de volgende verwijtbare gedraging wordt een verlaging van 100% van de bijstandsnorm gedurende één maand opgelegd:
    a. de belanghebbende heeft verwijtbaar algemeen geaccepteerde arbeid of werk als zelfstandige verloren en moet daardoor een beroep doen op een uitkering van de gemeente;
    b. de belanghebbende heeft verwijtbaar geen recht (meer) op een voorliggende voorziening in de zin van artikel 15 wet;
    c. de belanghebbende heeft verwijtbaar inkomsten en/of vermogen verloren.
3. Als de belanghebbende onverantwoorde besteding heeft gedaan van financiële middelen, dan verlaagt het college, in afwijking van lid 2 van dit artikel, de bijstandsnorm als volgt:
    a. 10 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag tot € 1.000;
    b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag vanaf € 1.000 tot € 2.000;
    c. 40 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag vanaf € 2.000 tot €4.000;
    d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij een benadelingsbedrag van € 4.000 of hoger;
    e. 30 % van de bijstandsnorm gedurende één maand wanneer het benadelingsbedrag niet is vast te stellen.

Artikel 63. Zeer ernstige misdragingen

1. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de wet als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet, wordt een verlaging opgelegd van:
    a. 75% van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen de in het eerste lid genoemde personen;
    b. 25% van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen materiële zaken en bij mondelinge of schriftelijke bedreigingen gericht tegen de in het eerste lid genoemde personen.
2. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het college of zijn ambtenaren, onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, wordt een verlaging opgelegd van:
    a. 75% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen de in het tweede lid genoemde personen;
    b. 25% van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het uitoefenen van fysiek geweld tegen materiële zaken en bij mondelinge of schriftelijke bedreigingen gericht tegen de in het tweede lid genoemde personen.

Artikel 64. Niet nakomen van overige verplichtingen

Als een belanghebbende een door het college opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 van de wet niet of onvoldoende nakomt, wordt een verlaging toegepast. De verlaging wordt vastgesteld op:

a. 10 % van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot arbeidsinschakeling;
b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand;
c. 40 % van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot vermindering van de bijstand;
d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die strekken tot beëindiging van de bijstand.

Samenloop en recidive

Artikel 65. Samenloop van gedragingen

1. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in dit hoofdstuk of artikel 18, vierde lid, van de wet genoemde verplichtingen, wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in dit hoofdstuk of artikel 18, vierde lid, van de wet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van zowel een in dit hoofdstuk of artikel 18, vierde lid, van de wet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de wet genoemde verplichting, wordt geen verlaging opgelegd, voor zover voor die schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in dit hoofdstuk of artikel 18, vierde lid, van de wet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de wet genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

Artikel 66. Recidive

1. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikel 55 van de wet, artikel 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 37 en 38 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen en artikel 50 van deze verordening zich opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de duur van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld.
2. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de wet, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de wet, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden.

Blijvende of tijdelijke weigering IOAW/IOAZ

Artikel 67. Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ

1. Het college weigert de uitkering tijdelijk geheel of gedeeltelijk naar de mate waarin de belanghebbende uit of in verband met arbeid inkomen als bedoeld in artikel 8 van de IOAW of IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als:
    a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende een verwijt kan worden gemaakt;
    b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd;
    c. de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; of
    d. de belanghebbende door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.
2. Het college kan afzien van de in het eerste lid genoemde weigering als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn.
3. Als het college de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk

arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen blijvend of tijdelijk weigert en de gedraging die tot deze weigering heeft geleid tevens op grond van dit hoofdstuk tot een verlaging zou kunnen leiden, blijft een verlaging ter zake van die gedraging achterwege.

Artikel 68. Het handhavingsbeleid

1. Het college biedt de gemeenteraad een handhavingsplan aan met daarin het te voeren beleid op gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de te verwachten resultaten en rapporteert hierover periodiek aan de gemeenteraad.
2. In het handhavingsplan worden in ieder geval de volgende onderwerpen besproken:
   a. de kosten en opbrengsten van het handhavingsbeleid;
   b. het terugvorderingsbeleid van te veel of ten onrechte betaalde bijstand;
   c. het aantal verlagingen in verband met het schenden van (inlichtingen-) verplichtingen;
   d. het aantal terugvorderingen;
   e. het aantal uitgestroomde belanghebbenden;
   f. de prioriteiten in de handhaving;
   g. de doelmatige en rechtmatige besteding van het deelfonds sociaal domein;
   h. de toekomstige beleidsacties ter verbetering van de uitvoeringsorganisatie;
   i. de evaluatie van de beleidsprioriteiten van het afgelopen jaar/jaren.

Paragraaf 4.6 Medewerkingsplicht en inlichtingenplicht

Artikel 69 Wet taaleis Participatiewet

1. Het college kan de bijstand verlagen bij het niet-voldoen aan de medewerkingsplicht zoals bedoeld in artikel 17, lid 2 wet. Van het niet-voldoen aan de medewerkingsplicht is in ieder geval sprake als de uitkeringsgerechtigde niet de taaltoets aflegt. Opschorten van de bijstand is (alleen) mogelijk als door het niet verlenen van medewerking informatie ontbreekt om het recht op bijstand vast te stellen.
2. Het college heeft de mogelijkheid om eerst een waarschuwing te geven indien de uitkeringsgerechtigde niet de taaltoets aflegt.
3. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep van de Wet taaleis Participatiewet een taaltraject aanbieden. Een taaltraject draagt bij aan het behalen van een voldoende beheersing van de Nederlandse taal zoals bedoeld in de Wet taaleis Participatiewet en daarmee aan het vergroten van de kansen om algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen of te behouden.
4. Het bepaalde in lid 3 geldt niet voor personen die volledig zijn ontheven van de arbeidsverplichting als bedoeld in artikel 9 wet.

Artikel 70 Verantwoordelijkheid tot voldoening uit eigen middelen

1. Belanghebbende dient een vermogen te hebben dat minder is dan de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de wet.
2. Er geldt een extra vermogensvrijlating indien er sprake is van een reservering voor de uitvaart die op een aparte rekening staat of indien er sprake is van een aparte polis in natura (niet afkoopbaar). De hoogte van de extra vermogensvrijlating is vastgelegd in het geldende Financieel besluit sociaal domein.
3. Van het uitgangspunt dat motorvoertuigen meetellen voor de vermogensvaststelling kan worden afgeweken indien:
   a. de het motorvoertuig, gelet op de omstandigheden van persoon en gezin, noodzakelijk is en de waarde van de auto niet meer bedraagt dan € 28.816.
   b. In afwijking van het hiervoor gestelde onder lid 3, onderdeel a geldt, indien er sprake is van een aangepast voertuig omdat de persoon of een van de gezinsleden lichamelijke beperkingen heeft, er geen maximumbedrag van € 28.816.
   c. in de overige gevallen mag de waarde van het motorvoertuig niet meer bedragen dan maximaal € 2.500. Indien de waarde van het motorvoertuig hoger is dan dit

maximumbedrag, dan telt alleen het meerdere boven € 2.500 mee voor de vermogensvaststelling. De vrijlating van € 2.500 geldt slechts ten aanzien van één motorvoertuig per gezin. Indien er daarnaast binnen hetzelfde huishouden over nog een motorvoertuig wordt beschikt, wordt de waarde daarvan toegerekend aan het vermogen. Voor de vaststelling van de waarde van het motorvoertuig (inclusief btw) kan gebruik gemaakt worden van de online ANWB-koerslijst. Caravans en boten worden vanwege hun aard in beginsel niet beschouwd als algemeen gebruikelijk en daarom meegeteld met het vermogen.

4. Caravans en vaartuigen worden meegeteld bij het vermogen, omdat deze vanwege hun aard in beginsel niet als algemeen gebruikelijk of noodzakelijk worden beschouwd in de zin van artikel 34 lid 2 sub a van de wet.

Artikel 71 Middelen uit kansspelen

1. Alle opbrengsten in verband met gokactiviteiten worden beschouwd als inkomen en moeten door belanghebbende worden gemeld aan het college.
2. Er is sprake van online gokactiviteiten wanneer er door belanghebbende digitale betalingen aan een (digitale) gokinstelling, zoals een website of app, worden gedaan.
3. Er is sprake van gokactiviteiten in een fysieke locatie wanneer er door belanghebbende zowel cashbetalingen als pinopnames in een gokinstelling, zoals een casino, worden gedaan.
4. Wanneer een belanghebbende opbrengsten ontvangt uit gokken, dan wordt dit aangemerkt als inkomen welke in mindering worden gebracht op de bijstand. Bij het vaststellen van de inkomsten uit de gokactiviteiten wordt geen rekening gehouden met de verwervingskosten (inleggelden) en op deze opbrengsten is geen vrijlating van een deel van het inkomen van toepassing.
5. Om in het geval van online gokactiviteiten, zoals beschreven in lid 2, het recht op bijstand te kunnen vaststellen overlegt belanghebbende een administratie van de gokactiviteiten zoals deze is opgenomen in het onlineaccount van betrokkene van de betreffende online gokinstelling(en).
6. Om in het geval van fysieke gokactiviteiten, zoals beschreven in lid 3, het recht op bijstand te kunnen vaststellen overlegt belanghebbende een overzicht van pinopnames tijdens het bezoek aan de gokinstelling.
7. De inkomsten uit gokken bij een fysieke instelling zijn gelijk aan de ingelegde bedragen. De ingelegde bedragen worden herleid aan de hand van de pinopnames op de bankafschriften.
8. Wanneer er sprake is van een incidentele opbrengst van een loterij, dan wordt deze opbrengst gezien als vermogen.

HOOFDSTUK 5 SLOTBEPALINGEN

Artikel 72. Nadere regels

Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepaalde in deze verordening.

Artikel 73. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening of nadere regels wanneer toepassing van deze verordening of van de hieruit voortvloeiende nadere regels leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Artikel 74. Inwerkingtreding en overgangsbepalingen

1. Deze verordening treedt in werking op de eerste dag na die van bekendmaking, doch niet eerder dan op 1 januari 2025. De Verordening sociaal domein gemeente Haarlemmermeer 2024 wordt per gelijke datum ingetrokken.
2. Een recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de voorgaande Verordening sociaal domein 2015, 2016, 2019, 2021, 2022, 2023 en 2024 blijft gehandhaafd totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt gewijzigd.

3. Aanvragen die zijn ingediend onder de verordeningen bedoeld in het tweede lid en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening sociaal domein gemeente Haarlemmermeer 2024, wordt beslist met inachtneming van die verordening.

Artikel 75. Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening sociaal domein gemeente Haarlemmermeer 2025.

Ondertekening
Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van xx juni 2025.

de griffier,	de burgemeester,
J. van der Rhee, B. Ha	M.H.F. Schuurmans-Wijdeven

Bijlage 1 - Beschrijving voorzieningen Jeugdwet

Inleiding

Dit is een bijlage van de verordening sociaal domein van de gemeente Haarlemmerleer. De bijlage bevat een nadere omschrijving van de individuele voorzieningen die de gemeente haar inwoners biedt. De individuele voorzieningen hebben betrekking op de Jeugdwet.

Beschrijving voorzieningen in het kader van de uitvoering van de Jeugdwet

De gemeente Haarlemmermeer geeft invulling aan de jeugdhulp via het bieden van de volgende voorzieningen.

Ambulante hulpverlening

Ambulante hulp is alle hulp die één-op- één of in groepsverband aan een jeugdige geboden wordt. Gemeente Haarlemmermeer onderscheid hierbij de volgende voorzieningen.

Ambulante begeleiding

Begeleiding is bedoeld voor jeugdigen die zonder deze begeleiding zouden moeten verblijven in een instelling of zouden verwaarlozen. Het gaat daarbij om jeugdigen die matige of zware beperkingen hebben op het terrein van:

- De sociale zelfredzaamheid.
- Het bewegen en verplaatsen.
- Het psychisch functioneren.
- Het geheugen en de oriëntatie.

Ambulante behandeling

Ouders en/of jeugdigen komen in aanmerking voor behandeling als:

- Jeugdige ontwikkel- of gedragsproblemen heeft, die veroorzaakt zijn door ernstige psychiatrische, psychosociale, verslavingsproblemen, gezinsproblemen en/of ouderproblematiek.
- Jeugdige gedragsproblemen en een (ernstig vermoeden van een) beneden gemiddelde intelligentie heeft, eventueel met bijkomende psychiatrische problemen en/of internaliserend gedrag vertoont, mogelijk in combinatie met gezinsproblematiek.
- Jeugdige een lichamelijke, zintuigelijke, cognitieve of verstandelijke beperking heeft.
- Jeugdige heeft een combinatie van bovenstaande problematieken.
- Het gedrag van de jeugdige voorspelbaar is en risico’s als gevolg van de problematiek goed zijn in te schatten.
- Jeugdige leerbaar is.

Dyslexiezorg

Het individueel diagnosticeren en waar nodig behandelen van jeugdigen vanaf 7 jaar, die basisonderwijs volgen, waarbij er sprake is van ernstige dyslexie. Dit betreft een stoornis in het verwerken van taal specifieke informatie, wat leidt tot een ernstige beperking bij het lezen en spellen. Dankzij de behandeling ontwikkelen jeugdigen een functioneel niveau van technisch lezen en spellen, passend bij de leeftijd, schoolniveau en een voor jeugdige acceptabel niveau van zelfredzaamheid. Bij de inzet van dyslexiezorg wordt de meest recente versie van het landelijk protocol 'Dyslexie Diagnostiek & Behandeling' gehanteerd.

Forensische begeleiding

Forensische begeleiding is bedoeld voor jongeren in de leeftijd van 12 – 23 jaar die (herhaaldelijk) in aanraking komen met politie en justitie. Forensische begeleiding is ambulante, vanuit expertise in het forensisch werkkader geleverde zorg, waarbij ambulante hulpverleners *outreachend* worden ingezet. Zij hebben duidelijke affiniteit met de jongeren en hun achtergrond. Ambulante forensische begeleiding is gericht op het voorkomen of herhaling van strafbaar gedrag.

Forensische behandeling

Een forensische ggz-behandeling is gericht op veiligheid en heeft als doel het verminderen van grensoverschrijdend gedrag en het voorkomen van terugval en recidive. Waar bij specialistische ggz de psychische stoornis (DSM-5) centraal staat, is het uitgangspunt van de forensische zorg het risicogericht behandelen.

Jeugd-ggz behandeling
De jeugdige wordt individueel behandeld op grond van een DSM-benoemde stoornis. De behandeling is gericht op maatschappelijk herstel en op het verminderen of voorkomen van verergering van gedragsproblemen, waardoor een blijvende verbetering in het functioneren wordt gerealiseerd. Naast de verbetering op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg richt de behandeling zich op een verbetering van het functioneren van de jeugdige in het gezin, in sociale relaties en op het vlak van aanpalende levensgebieden (bijvoorbeeld onderwijs).

Persoonlijke verzorging
Persoonlijke verzorging houdt in, dat iemand anders de dagelijkse handelingen voor persoonlijke verzorging doet. Insteek is dat het kind leert de handelingen zelf te doen. Het gaat bijvoorbeeld om:
- Wassen;
- aankleden en uitkleden;
- aanbrengen of aantrekken van hulpmiddelen, prothesen, elastische kousen;
- eten en drinken;
- zich verplaatsen (in/uit bed, in/uit bad, van bed naar stoel);
- naar het toilet gaan;
- wisselen van lighouding of zithouding;
- medicijnen innemen;
- huidverzorging, mond- en gebitsverzorging, scheren, hand- en voetverzorging.

Crisis
De gemeenten in de regio's Haarlemmermeer, IJmond en Zuid-Kennemerland hebben de bereikbaarheid en beschikbaarheid bij crisis acute GGZ de afgelopen jaren belegd bij de Integrale Crisis Dienst (ICD).
Voor de opvolging van een crisissituatie biedt de gemeente Haarlemmermeer de volgende voorzieningen.

Crisis ambulante behandeling
Jeugdhulp crisis ambulante behandeling is een voorziening die erop gericht is om de urgente problemen bij een crisis op te lossen en het evenwicht bij de ouder of jeugdige c.q. het gezin te herstellen. Deze hulp is bedoeld om verdere verslechtering in een complexe gezinssituatie te voorkomen, kortdurend (4-6 weken), intensief en directief. Er wordt gewerkt aan concrete doelen en heeft een pragmatische benadering. De hulpverlening start zo snel mogelijk na het ontstaan van de crisis. De veiligheid van de jeugdige staat voorop.

Crisis jeugd-ggz behandeling
Jeugdhulp crisis ambulante behandeling is een voorziening dat erop gericht is om de urgente problemen bij een crisis – waarbij er sprake is van ggz-problematiek - op te lossen en het evenwicht bij de ouder of jeugdige c.q. het gezin te herstellen. Deze hulp is bedoeld om verdere verslechtering in een complexe gezinssituatie te voorkomen, kortdurend (4-6 weken), intensief en directief. Er wordt gewerkt aan concrete doelen en heeft een pragmatische benadering. De hulpverlening start zo snel mogelijk na het ontstaan van de crisis. De veiligheid van de jeugdige staat voorop.

Crisis pleegzorg
Jeugdigen van 0-18 jaar die vanwege eigen problematiek of problematiek binnen het ouderlijk gezin acuut tijdelijk elders onderdak nodig hebben. De veiligheid van de jeugdige is in het geding. Er wordt ingeschat dat een plaatsing in een gezinssituatie haalbaar en mogelijk is. Jeugdhulp crisis pleegzorg heeft een duur van 4 weken met maximaal twee keer een verlenging

van vier weken. In deze periode wordt uitgezocht of terugkeer naar huis mogelijk is en/of passende vervolghulp ingezet moet worden.

Crisis verblijf
Als een Gezin/jeugdige in crisis raakt, is het soms nodig dat een jeugdige acuut tijdelijk ergens anders woont. Indien ambulante crisishulp, crisispleegzorg of plaatsing in het eigen netwerk niet passend is, dan wordt een jeugdige geplaatst in de crisisopvang (ook wel crisis verblijf genoemd). Hiermee wordt een combinatie van een bed en behandeling bedoeld. De inzet is behandeling zo zwaar waar nodig en zo licht als mogelijk. Met de jeugdige en diens ouders/verzorgers wordt bepaald wat de beste plek en vorm van hulp na de periode in de crisisopvang is. Het noodbed valt ook onder Jeugdhulp verblijf crisis.

Dagverblijf
Dagverblijf is elke vorm van hulpverlening die via groepsaanbod aan de jeugdige geboden wordt. Hierin zijn de voorzieningen met oude termen zoals dagbesteding en dagbehandeling veralgemeniseerd naar één definitie: Dagverblijf.

Dagverblijf – als dagbesteding - is voor de jeugdige en diens gezin voor wie gestelde doelen als gevolg van ernstige problematiek door een beperking, stoornis of aandoening niet zelfstandig of in reguliere voorzieningen voor onderwijs of vrije tijd haalbaar zijn en voor wie de ondersteuning daarin vanuit het gezin en eigen netwerk niet toereikend is.

Dagverblijf – als dagbehandeling - is gericht op de ontwikkeling van de jeugdige. Het aanleren van praktische en cognitieve vaardigheden is gericht op zo zelfstandig mogelijk leren leven. Te denken valt een zelfredzaamheid met betrekking tot de persoonlijke verzorging, communicatie en aanleren van vaardigheden voor schoolvoorbereiding (expliciet wordt opgemerkt dat deze voorziening niet schoolvervangend is).

Jeugdbescherming en jeugdreclassering
Soms is jeugdbescherming nodig als ouders/verzorgers hun pedagogische verantwoordelijkheid niet nemen of kunnen waarmaken én de veiligheid en ontwikkeling van het kind ernstig bedreigd wordt. Onder jeugdbescherming verstaan we het uitvoeren van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering. Jeugdreclassering valt onder de brede noemer van de jeugdbescherming.

In de Jeugdwet is opgenomen dat de gemeenten verantwoordelijk zijn voor jeugdhulp in het gedwongen kader: jeugdbescherming (JB) en jeugdreclassering (JR). De uitvoering van deze vorm van jeugdhulp wordt gedaan door een gecertificeerde instelling (GI). In Haarlemmermeer hebben we deze zorg ingekocht bij de GI's.

Kindergeneeskundige Jeugd-GGZ uitgevoerd in ziekenhuizen
Een beperkt aantal cliënten met gedragsproblemen en psychische stoornissen krijgt zorg van kinderartsen in ziekenhuizen of zelfstandige behandelcentra. Het gaat hierbij om de diagnose en behandeling van ADHD, eetstoornissen, overige psychiatrische stoornissen. Zie uitgebreid de Handreiking Curatieve GGZ-zorg van 17 juli 2015.

Landelijk ingekochte hoog specialistische zorg
In opdracht van gemeenten koopt de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) jeugdhulp in die zo specialistisch en cruciaal is dat het niet mogelijk is deze op lokale schaal te organiseren. (Boven)regionale alternatieven zijn niet voorhanden. Door Haarlemmermeer ingekochte voorzieningen gaan voor op het landelijk ingekocht aanbod.

Advies, ondersteuning en het melden van kindermishandeling (zoals geleverd door Veilig Thuis)
De gemeenten zijn verantwoordelijk voor het terugdringen van huiselijk geweld. Veilig thuis (voorheen Steunpunten Huiselijk Geweld) en voor vrouwenopvang voert deze taken in opdracht

van de gemeenten uit. Dit staat in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De officiële naam van deze wet is Wmo 2015.

Veilig Thuis (het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling in de regio IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer) heeft een spilfunctie in meldingen en vermoedens van relationeel geweld en kindermishandeling. Naast haar wettelijke taken voert Veilig Thuis (VT) extra taken uit zoals de Tijdelijk Huisverboden en de organisatie van de Integrale crisisdienst Jeugd.

Wonen en verblijf
Er is sprake van wonen en verblijf als de Jeugdige niet thuis slaapt in het eigen gezin. Dit betekent dat het hier gaat om de woon- en verblijfsvormen, waarbij er sprake is van een overnachting. Het kan gaan om opvang in een pleeggezin, gezinsgerichte opvang of in een vorm van behandelgroep of gesloten Jeugdhulp. Ook verblijf in logeerhuizen, alleen tijdens weekenden of juist door de week, vallen onder wonen en verblijf.

Pleegzorg
Pleegzorg omvat het verblijf van een jeugdige in een pleeggezin en de begeleiding van die jeugdige, het pleeggezin en het oorspronkelijke Gezin door een gecontracteerde zorgaanbieder.

Een pleeggezin kan een ander gezin zijn in het netwerk van het gezin van de jeugdige, maar kan ook een bestandsgezin zijn van een gecontracteerde zorgaanbieder.

Pleegzorg is altijd de eerste optie die moet worden onderzocht wanneer een jeugdige uit huis geplaatst wordt. Een netwerkpleeggezin heeft de voorkeur boven een bestandspleeggezin.

Voor pleegzorg kan er ook sprake zijn van een intensieve variant. Bij intensieve pleegzorg gaat het om pleegzorg als opvoedingsvariant en pleegzorgvoogdij, waarbij de hulp uitgebreider is. De verwachting is dat kinderen langere tijd en mogelijk tot hun volwassenheid niet bij hun ouders kunnen wonen.

Gezinshuizen / 24-uurs verblijf op een zorgboerderij
Gezinshuis en 24-uurs verblijf of een zorgboerderij (hierna beide genoemd: ‘gezinshuis’) omvat het wonen/ verblijven in een groep met vaste, niet in een 24/7 rooster roterende groepsbegeleiding. Dit zijn veelal de gezinshuisouder(s). Deze woonvorm lijkt in de aard sterk op een gezin.

Een gezinshuis is na pleegzorg de tweede optie wanneer een jeugdige uit huis geplaatst wordt. Gezinshuiszorg kan en mag pas worden ingezet als het plaatsen van de jeugdige in een pleeggezin als onhaalbaar of onwenselijk als optie is afgevallen.

Specialistisch wonen
Specialistisch Wonen omvat het verblijf in een groep met een in een rooster roterende groepsbegeleiding. De omvang van deze groepsbegeleiding kan variëren van enkele uren per week – zoals bijvoorbeeld in groepen ter voorbereiding op zelfstandig wonen – tot 24/7 aanwezigheid.

Groepen voor (specialistisch) wonen zijn de laatste optie wanneer een jeugdige uit huis geplaatst wordt. (Specialistisch) wonen kan en mag pas worden ingezet als zowel pleegzorg als gezinshuiszorg als onhaalbaar of onwenselijk als optie zijn afgevallen.

Bij specialistisch wonen wordt ook intensieve varianten onderscheiden. De gemeente Haarlemmermeer anticipeert hier op bovenregionale ontwikkelingen in “Een Thuis voor Noordje’, waar de focus onder andere gericht is op kleinschalige woonvoorzieningen.